

PONDELOK 19. OKTÓBRA 2009

PREDSEDÁ: PÁN BUZEK

predseda

(Rokovanie sa začalo o 17.05 hod.)

1. – Pokračovanie prerušeného zasadania

Predseda. – Otváram zasadnutie Európskeho parlamentu, ktoré bolo prerušené vo štvrtok 8. októbra 2009.

2. – Vyhlásenie predsedníctva

Predseda. – Dámy a páni, predtým ako začneme zasadnutie, chcel by som povedať zopár slov. Ako je vám známe, poľský prezident Lech Kaczyński podpísal pred desiatimi dňami Lisabonskú zmluvu. Verím, že sme o krok bližšie k dokončeniu ratifikačného procesu. Som si istý aj tým, že ratifikačný proces čoskoro dokončí aj Česká republika.

Chcel by som vás informovať, že tento týždeň v utorok o 15.00 hod. sa uskutoční naša prvá hodina otázok s predsedom Európskej komisie Josém Manuelom Barrosom. Táto rozprava predstavuje dôležitú inštitucionálnu zmenu, ktorá do značnej miery zlepši spoluprácu Európskeho parlamentu s Komisiou. Na tejto záležitosti som pracoval spolu s predsedami politických skupín a prezidentom Barossom a som rád, že tento nový postup sa stane stálym prvkom plenárnych zasadnutí v Štrasburgu. Verím, že táto hodina otázok oživí naše rozpravy a ešte viac otvorí naše diskusie.

Dámy a páni, dňa 10. októbra sme si pripomenuli Medzinárodný deň za zrušenie trestu smrti. Od roku 2007 je tento deň aj Európskym dňom proti trestu smrti, kedy prejavujeme naše odhodlanie a záväzok proti tomuto neľudskému postupu. Na základe nášho stanoviska podporujeme celosvetové moratórium v súlade s vyhlásením Parlamentu, ktoré je zakotvené v uznesení z roku 2007 a v súlade s uznesením Valného zhromaždenia OSN.

V tlačovej správe z 9. októbra som vo svojom mene a v mene Európskeho parlamentu zdôraznil náš záväzok vytvoriť Európu bez trestu smrti a byť za jeho zrušenie na celom svete. Je to naša spoločná povinnosť. Žiaľ, v Európe existuje stále jedna krajina, kde sa trest smrti udeľuje a vykonáva, a je ňou Bielorusko. Odsudzujeme vykonávanie popráv v Iráne a zvlášť sa obávame o Iráncov, ktorých odsúdili na trest smrti po demonštráciách, ktoré sprevádzali prezidentské voľby v júni. Predovšetkým nesúhlasíme s vynášaním rozsudkov na trest smrti mladistvým a radi by sme zdôraznili, že tento rok si pripomíname dvadsaťte výročie prijatia Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý explicitne zakazuje trest smrti pre neplnoletých.

Musíme rázne pokračovať v boji proti trestu smrti a otvorene hovoriť o prípadoch jeho použitia na celom svete. Znepokojili nás nedávne udalosti v Číne, kde 12 ľudí odsúdili na smrť po etnických nepokojoch a násilí v Urumči v provincii Xinjiang. Napriek závažným zločinom, ktoré boli spáchané v júni počas nepokojov, vyzývame čínske úrady, aby zachovávali zásady spravodlivých súdnych konaní. Znepokojujú nás aj prípady udeľovania a vykonávania trestu smrti v USA, predovšetkým v štáte Ohio, kde po niekoľkých neúspešných pokusoch odložili popravu smrtiacou injekciou.

Chcel by som zopakovať našu výzvu pre všetky krajiny, ktoré ešte stále uplatňujú trest smrti, aby ho odstránili zo svojho trestného zákonníka, alebo zaviedli moratórium na udeľovanie a vykonávanie rozsudku smrti a pozastavili ich vykonávanie až do zrušenia.

(potlesk)

3. – Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania: pozri zápisnicu

4. Opatrenia prijaté v následnosti na pozície a uznesenia Parlamentu: pozri zápisnicu

5. Zloženie Parlamentu: pozri zápisnicu

6. Zloženie výborov a delegácií: pozri zápisnicu**7. – Otázky na ústne zodpovedanie a písomné vyhlásenia (predložené dokumenty): pozri zápisnicu****8. – Predložené dokumenty: pozri zápisnicu****9. Rozhodnutia týkajúce sa určitých dokumentov: pozri zápisnicu****10. Petície: pozri zápisnicu****11. – Presun rozpočtových prostriedkov: pozri zápisnicu****12. Podpis aktov prijatých v spolurozhodovacom postupe: pozri zápisnicu****13. Opatrenia prijaté v následnosti na nedokončené záležitosti (článok 214): pozri zápisnicu****14. Žiadosť o naliehavý postup****15. – Program práce**

Predseda. – Konečné znenie návrhu programu, ktorý navrhla konferencia predsedov na svojom zasadnutí vo štvrtok 15. októbra 2009 v súlade s článkom 137 rokovacieho poriadku, bolo rozdané.

Pondelok:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Vážený pán predseda, môj prejav sa v podstate týka pondelkového programu.

Myslím, že návrh programu vydaný predtým, ako sme dostali dokument, o ktorom budeme hlasovať, obsahoval rozpravu o troch prípadoch parlamentnej imunity. Tieto prípady parlamentnej imunity sú veľmi dôležité, pretože môžu mať vplyv na slobodu výkonu poslanca, ktorý je vystavený politickému nepriateľstvu vlády, politickému nepriateľstvu súdov alebo politickému nepriateľstvu súdov zneužívaných vládou, a to prostredníctvom prokurátorov.

Podotýkam, že tieto otázky zmizli z rozpravy, čo považujem za hlboko poľutovaniahodné. Len jedno hlasovanie o imunitu pána Siwieca zo správy pani Wallisovej zostáva bez rozpravy. Toto hlasovanie bez rozpravy neumožňuje prejavy, a tým neumožňuje dotyčnému poslancovi vyjadriť sa pred svojimi kolegami, kolegami poslancami. Považujem to za hlboko poľutovaniahodné.

Na záver poviem zopár slov o správe nášho kolegu poslanca Speroniho, ktorá bola prijatá prevažnou väčšinou – myslím, že prakticky celým Parlamentom – o postoji francúzskych úradov, ktoré nášmu bývalému kolegovi poslancovi pánu Marchianimu zamietli ochranu jeho imunity, pokiaľ ide o odpočúvanie telefónu, pričom takáto imunita sa zaručuje poslancom národných parlamentov.

Rád by som vedel, čo sa stalo s odporúčaniami zo správy pána Speroniho a hlavne so sťažnosťou, ktorú sme museli podať na Súdny dvor Európskych spoločenstiev.

Predseda. Nedostali sme žiadosť o rozpravu na tému parlamentnej imunity. Z tohto dôvodu sa hlasovanie v tejto veci uskutoční zajtra. Ak by sme dostali žiadosť, mohli sme túto vec zvážiť iným spôsobom. Diskusia nie je na programe, pretože v tejto veci chýbal akýkoľvek návrh.

Utorok:

Neboli navrhnuté žiadne pozmeňujúce a doplnujúce návrhy.

Streda:

Dostal som žiadosť od Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) o pozmeňujúci a doplňujúci návrh k názvu návrhov uznesení o práve na informácie v Taliansku a ostatných členských štátoch Európskej únie. Pozmenený a doplnený názov by bol: Právo na informácie v Európskej únii.

Simon Busuttil, v mene skupiny PPE. – (MT) Vážený pán predseda, spoločný bod, ktorý vyplynul z rozpravy o tomto uznesení z minulého mesiaca, bol ten, že otázku slobody prejavu musíme prediskutovať všade – v Európe aj mimo nej. Pán predseda, nemôžeme však viesť kampaň proti jednej jedinej krajine. Otázka Talianska v tomto uznesení je v podstate vnútroštátnou politickou rozpravou a my ako Európsky parlament sa musíme zdržať zasahovania do takejto rozpravy. Ak v názve tohto uznesenia ponecháme slovo Taliansko, prevezmeme rolu určitého vyššieho súdu, čím nie sme, a vlastne podkopeme autoritu našej inštitúcie a rešpekt voči nej.

Podporujeme slobodu prejavu v Európe a mimo nej, a preto vyzývame všetkých, ktorí sú skutočne za slobodu prejavu na celom svete, aby hlasovali za zmenu v názve uznesenia.

Manfred Weber, v mene skupiny PPE. – (DE) Vážený pán predseda, chcel by som tento návrh podporiť a vysloviť sa zaň.

Nie každá otázka v Európe je otázkou pre Európu. Uplatňujeme princíp subsidiarity a my v Poslaneckom klube Európskej ľudovej strany (sociálnych demokratov) dôverujeme svojim kolegom v parlamente v Ríme a rímskym, teda talianskym súdom, ktoré dokážu rozhodovať nezávisle o tom, čo je pre Taliansko dobré a čo nie. Taliansky parlament práve dokázal, že je nezávislý. Sme radi, že diskutujeme o slobode názoru, ale potom by sme mali diskutovať aj o slobode názoru v Európskej únii. Musí to byť jasné v návrhu a jeho názve, a preto žiadame o podporu nášho návrhu.

Hannes Swoboda, v mene skupiny S&D. – (DE) Vážený pán predseda, toto je niečo ako potupný výjav. Už sme jasne povedali, že to začalo talianskym prípadom, na to sa však sústrediť nechceme. Chceme povedať niečo všeobecné o slobode názoru v Európe. Preto sme si vybrali tento názov. Vystihuje prípad, ktorý začal v Taliansku, a zahŕňa aj všeobecné vyhlásenia.

Nemali by sme sa snažiť robiť všetko. Týždne sme sa snažili odsunúť tento počiatočný prípad bokom. Buďte aspoň úprimný. Ak vravíte, že chceme obhajovať Berlusconiho bez ohľadu na to, čo robí, to je aspoň úprimné stanovisko. Teraz sa však správate, akoby ste chceli byť neutrálny a objektívny. Držíme sa tohto názvu. Je to rozumné.

(potlesk)

(Parlament zamietol návrh.)

Štvrtok:

Neboli navrhnuté žiadne pozmeňujúce a doplňujúce návrhy.

(Program práce bol prijatý.)⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Vážený pán predseda, mám k vám jednu krátku pripomienku a jednu žiadosť. Vo štvrtok budeme okrem iného diskutovať o strašných trestoch smrti v Iráne, ktoré sú absolútne neprijateľné a ktoré sa vynášajú za takzvané zločiny, ktoré v našom ponímaní spravodlivosti nie sú vôbec súdne stíhané.

Mali by sme využiť túto príležitosť a jasne povedať – a možno by ste si mali nájsť príležitosť ako Rada a povedať, že keďže sme proti násiliu, odsudzujeme teroristické násilie vo všeobecnosti, dokonca aj keď je namierené proti vládnym orgánom Iránu. Myslím si, že naša objektívna pozícia by bola pevnejšia, ak by sme jasne povedali, že útok, ktorý stál životy 42 ľudí, nie je v súlade s našou politikou. V zásade sme proti násiliu, proti trestu smrti a taktiež proti teroristickému násiliu.

⁽¹⁾ Ďalšie pozmeňujúce a doplňujúce návrhy k programu práce: pozri zápisnicu

16. – Jednominútové vystúpenia k otázkam politického významu

Predseda. – Nasledujúcim bodom sú jednominútové vystúpenia k otázkam politického významu.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Vážený pán predseda, celá Európska únia pociťuje svetovú hospodársku krízu, ale recesia doteraz najvážnejšie zasiahla pobaltské štáty. Pre tieto štáty je východisko z hospodárskej krízy tesne spojené s úplným prechodom na euro. Hoci od roku 2005 je pre všetky pobaltské meny stanovený pevný kurz voči euru, pre oficiálne maastrichtské kritériá sa ešte nemôžu stať plnoprávnymi členmi eurozóny. Pobaltské štáty tak trpia v dôsledku politiky nízkych úrokových sadzieb Európskej centrálnej banky, ktorá so sebou priniesla pôžičky a bubliny na trhu s nehnuteľnosťami, no ktorá im nedovoľuje využívať skutočné výhody stability meny. Vyzývam vás, prijmite politické rozhodnutie, aby sa euro mohlo zaviesť v pobaltských štátoch na základe výnimky. Malé hospodárstva týchto krajín nie sú hrozbou pre eurozónu. Hrozbou je nestabilita v regióne v prípade, že tieto krajiny ostanú mimo eurozóny. Ďakujem vám za pozornosť.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Dámy a páni, pán predseda, rád by som vás upozornil na veľmi nebezpečnú hospodársku situáciu v Lotyšskej republike. V súčasnosti krajina plánuje zatvoriť 50 % nemocníc. V niektorých regiónoch nezamestnanosť dosahuje 25 %. V regióne Latgale prepustili 50 % zamestnancov. Prácu stratilo 30 % policajtov, 30 % učiteľov a 30 % lekárov. Daňové reformy, ktoré sú zamerané na zvyšovanie daní, povedú k celkovému kolapsu hospodárstva. V tejto situácii sa Lotyšsku namiesto pomoci ponúkajú pôžičky, ktoré si vyžadujú ešte viac škrtov vo veľmi malom rozpočte. Veci zašli až tak ďaleko, že niektorí švédski ministri doslova vydierajú lotyšskú vládu a požadujú zníženie financovania. To všetko vedie k sociálnej explózii...

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, myslím, že Parlament by mal vyjadriť veľké znepokojenie v súvislosti s najnovšou správou Organizácie OSN pre výživu a poľnohospodárstvo (FAO).

V skutočnosti, kým niektoré vlády v Európskej únii, najnovšie talianska vláda, naďalej považujú prisťahovalectvo za trestný čin, porušujú právo na azyl a jedným ťmahom odmietajú udeliť vstup, si ja myslím, že potrebujeme intenzívnu spoluprácu, pretože je hanbou, že úroveň chudoby, ktorú opisuje FAO v Afrike, na Blízkom východe a v Ázii, ešte stále existuje. Spolupráca neznamena rozbiehať zbytočné projekty, ktoré vytvárajú podnikateľské príležitosti len pre už existujúce spoločnosti, ale pomáhať týmto krajinám ekonomicky sa osamostatniť.

Ďalšou hanbou, ktorú Parlament musí riešiť, je privatizácia vodného hospodárstva, oblast, do ktorej sa už niektoré vlády EÚ zapájajú. Voda je zdroj, ktorý patrí všetkým, nevyhnutný pre život, a nie komodita v službách nadnárodných spoločností.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Vážený pán predseda, moje vystúpenie sa týka zhoršovania pracovných podmienok v Európe.

Dnes takmer polovica zamestnaných ľudí na svete zarába menej ako 2 USD na deň. 12,3 milióna ľudí je stále obeťmi otroctva a viac ako 200 miliónov detí je nútených pracovať. V Európe počet chudobných pracujúcich narastá každým dňom a každý rok Medzinárodná organizácia práce zaznamená 160 000 úmrtí spojených s nedostatkom prevencie.

V tejto súvislosti by som rada zdôraznila našu zodpovednosť voči všetkým, ktorí prišli o prácu a sociálne práva, ktorí pracujú v nevyhovujúcich podmienkach, voči tým miliónom zamestnancov, ktorí trpia psychicky a fyzicky, ktorí sú niekedy dohnaní až k samovražde alebo ktorí sú obeťmi rakoviny či chronických ochorení spôsobených pracovnými podmienkami. Je čas jednak rozlúčiť sa s vierou, ktorá diktuje, že musíme tvrdsie pracovať, jednak zastaviť pretek o zisky a konkurencieschopnosť v krátkodobom meradle. Hlavnou prioritou Únie na najbližších desať rokov musí byť zaručenie práva na dôstojnú prácu a posilnenie pracovného práva.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Vážený pán predseda, Organizácia pre výživu a poľnohospodárstvo vydala nedávno správu, v ktorej sa uvádza, že svetová výroba potravín sa musí do roku 2050 zvýšiť o 70 %, inak bude ľudstvo čeliť hrozbe hladomoru. To len potvrdzuje všeobecnú pravdu. Je známe, že počet ľudí na svete narastá, zatiaľ čo rozloha ornej pôdy klesá. Poľnohospodárska politika Európskej únie pod zámenkou starania sa o trhové zásady a zlepšovania konkurencieschopnosti poľnohospodárstva pritom stojí na systematickom znižovaní výroby v poľnohospodárstve takmer vo všetkých jeho odvetviach. V súvislosti s tendenciami vo svete sa táto politika môže stať osudnou a v blízkej budúcnosti môže spôsobiť hlad.

Myslím, že Európska únia potrebuje zásadnú zmenu v politickom prístupe k poľnohospodárstvu a jeho problémom. Musí nám skutočne záležať na potravinovej bezpečnosti nášho kontinentu. Dosť bolo politiky obmedzovania poľnohospodárstva, pretože je to politika, ktorá je krátkozraká a ktorej chýba akákoľvek vynachádzavosť.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Vážený pán predseda, približne v rovnakom období pred tromi rokmi si dala britská vláda záväzok, že predloží zákon o írskom jazyku na ochranu a šírenie írskoho jazyka v Severnom Írsku. Právne predpisy na ochranu práv írsky hovoriacich občanov sú významnou súčasťou mierového procesu a procesu zmierenia.

Írsky jazyk musí mať preto rovnakú zákonnú ochranu ako materinské jazyky na juhu Írska, v Škótsku a vo Walese.

Tri roky prešli a tieto právne predpisy stále nie sú prijaté.

Vážený pán predseda, oceniť by som, keby ste sa porozprávali s predstaviteľmi spoločnej výkonnej moci v Belfaste o význame a vplyve viacjazyčnosti vo všeobecnosti.

Jedenásť rokov po podpísaní Veľkopiackovej dohody z Belfastu a tri roky po podpísaní dohody zo St Andrews je pre nás skutočne nevyhnutné, aby sa prijal zákon o írskom jazyku na normalizovanie práv írsky hovoriacich občanov v Severnom Írsku.

Predseda. – Ďakujem. K tejto záležitosti predložte, prosím, písomnú žiadosť.

John Bufton (EFD). – Vážený pán predseda, Wales je v súčasnosti hlavným príjemcom finančných prostriedkov EÚ z programu štrukturálnych fondov na roky 2007 – 2013. Peniaze smerujú predovšetkým na rozvoj udržateľného ekonomického rastu a tvorbu nových pracovných miest. Región Západný Wales a údolia dostáva najvyššiu mieru podpory zo súčasných štrukturálnych fondov, a to oprávnene.

Mnohí považujú Spojené kráľovstvo za bohatú krajinu na život. Veľmi málo ľudí pozná skutočný rozsah chudoby a nezamestnanosti vo Walese. Údolia takmer zničilo zatváranie veľkých podnikov, ktoré boli v určitom momente hlavnou oporou stabilných pracovných spoločenstiev. Dnes sú bane zatvorené. Továrne, čo vyrástli na ich mieste, využívajú outsourcing prác prostredníctvom subdodávateľov zo zahraničia. Spoločenstvá, ktoré prosperovali vďaka tejto zamestnanosti, stratili nielen svoje pracovné miesta, ale aj pocit zmysluplnosti a príslušnosti k spoločenstvu.

Pri stále väčšom počte krajín, ktoré čakajú na vstup do EÚ, sa obávam, že Wales sa bude len pozeráť, ako prepotrebná podpora ide do nových členských štátov. Preto naliehavo žiadam Komisiu a Radu, aby zabezpečili, že keď sa súčasné kolo štrukturálnych fondov v roku 2013 skončí, dostane Wales primeranú finančnú podporu prostredníctvom záväznej dohody na prechodné obdobie.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Vážený pán predseda, mimoriadne nebezpečná jadrová elektráreň v Temelíne, kde bolo od roku 2000 už 127 nehôd, sa nachádza veľmi blízko miesta v Hornom Rakúsku, odkiaľ pochádzam, a ďalšia sa nachádza neďaleko Viedne v Mochovciach v Slovenskej republike. Spolu tvoria nepríjemný kokteil zastaraného sovietskeho dizajnu a americkej techniky. Z právneho hľadiska je celá záležitosť problematická, pretože hodnotenia vplyvu na životné prostredie sa nevykonávajú v súlade s európskymi právnymi predpismi ani v jednej z týchto krajín. Účastníci konania nemajú žiadnu možnosť dosiahnuť, aby konečné rozhodnutie preskúmal súd. To je v rozpore s článkom 10 smernice Európskeho spoločenstva o hodnotení vplyvu na životné prostredie.

Rád by som využil túto príležitosť a vyzval Spoločenstvo, aby bolo rozhodne proti tomuto stavebnému projektu.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Vážený pán predseda, vzhľadom na pokračovanie a zintenzívnenie kola rokovaní v Dauhe a pred ministerskou konferenciou Svetovej obchodnej organizácie (WTO), ktorá sa má konať v Ženeve na konci novembra, žiadame podrobnú rozpravu s Komisiou, aby sme mohli spoločne rozhodnúť o rokovacej pozícii Európskej únie, pokiaľ ide o implementáciu Lisabonskej zmluvy. Rovnako vyzývame Komisiu, aby v otázkach poľnohospodárskeho odvetvia plne rešpektovala svoj rokovací mandát a za žiadnych okolností nepristúpila na ďalšiu reformu, alebo ešte presnejšie, nepredbiehala revíziu v roku 2013. Inými slovami, nechceme predčasnú reformu spoločnej poľnohospodárskej politiky cez zadné vrátka alebo donútením zhora.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Vážený pán predseda, je chvályhodné, ak má politik snahu získať maximálne výhody pre svoju krajinu. Všetci to robíme, pričom máme na pamäti záujmy voličov. Tieto výhody však nemožno získať na úkor inej osoby ani ich v žiadnom prípade nemožno dosiahnuť vydieraním.

Václav Klaus, český prezident, nás všetkých ohromil svojou taktikou pri blokovaní Lisabonskej zmluvy. Tento muž, ktorý začal svoj politický život ako reformátor, prišiel s požiadavkami, ktoré zahanbili nielen jeho, ale aj jeho krajinu. Myslím, že je neprijateľné spájať podpísanie Lisabonskej zmluvy s nedotknuteľnosťou Benešových dekrétov. V Benešových dekrétach, ktoré boli schválené v roku 1945, sa uplatnil princíp kolektívneho trestu, čo je neprijateľné pre európsky právny poriadok. V súlade s týmito zákonmi bolo miliónom nevinných civilistov zrušené občianstvo a boli násilne deportovaní zo svojej rodnej vlasti jednoducho preto, lebo ich materinským jazykom bola nemčina alebo maďarčina.

Podľa nášho európskeho právneho poriadku nemôžeme tolerovať porušovanie ľudských práv a osobných slobôd v žiadnej podobe ani forme. Práve to však od nás žiada Václav Klaus.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EL) Vážený pán predseda, nedávny únos Athanasiosa Lerounisa, prezidenta neziskovej organizácie Grécki dobrovoľníci, je posledným z radu únosov v chaotickej oblasti medzi Pakistanom a Afganistanom, kde uniesli poľských, britských, španielskych, čínskych a kanadských občanov, väčšina ktorých neunikla smrti. Obyvatelia tejto oblasti, známej aj ako Kafiristan, čo v preklade znamená zem nevercov, bojujú za dodržiavanie svojich zásad, tradícií a zvykov v tomto nepriateľskom prostredí, ktoré tu postupne prevláda.

Pán Lerounis a jeho tím účinne pracovali s kmeňom Kalašov takmer pätnásť rokov, počas ktorých sa im podarilo zlepšiť životné podmienky v tomto izolovanom spoločenstve.

Vyzývame poslancov Európskeho parlamentu, aby využili svoje právomoci a pomohli zachrániť dobrovoľníka, ktorý zasvätil väčšinu svojej dospelosti porozumeniu spoločenstvu v Strednej Ázii, ktorému hrozí vymretie.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Vážený pán predseda, dámy a páni, dva členské štáty, Francúzsko a Spojené kráľovstvo, oznámili svoj zámer poslať do Afganistanu utečencov, ktorí prišli do Európy v snahe zachrániť si svoje životy.

Neverím, že môžeme aj naďalej zatvárať oči pred týmto veľmi vážnym ohrozením ich životov. Britský denník *The Guardian* v októbri informoval, že niekoľko afganských utečencov, ktorých vyhostila Austrália, bolo po príchode do ich krajiny zavraždených.

Som presvedčený, že to všetko je v úplnom rozpore so všetkými našimi medzinárodnými záväzkami.

Európska komisia v akčnom pláne v júni 2008 sama tvrdila, že legitímne opatrenia na zníženie nezákonného prisťahovalectva nesmú viesť k tomu, aby sa utečencom odoprel prístup k ochrane v rámci Európskej únie. Vysoký komisár Organizácie Spojených národov pre utečencov varoval Európsku úniu pred akýmkoľvek pokusmi porušiť Ženevský dohovor a ostatné dodatočné formy ochrany, ktoré majú zabezpečiť, aby afganskí utečenci neboli deportovaní späť do Afganistanu.

Veľa poslancov Európskeho parlamentu zo štyroch rôznych skupín podpísalo výzvu v rovnakom zmysle. Žiadam vás, pán predseda, aby ste hovorili s Európskou komisiou, so Spojeným kráľovstvom a s Francúzskom. Náš Parlament, naša snemovňa, musí riešiť túto otázku, aby nedošlo k spáchaniu zločinu proti právu na azyl.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Vážený pán predseda, chcel by som verejne odsúdiť obmedzenia, ktorými trpí katalánsky jazyk v Španielsku. Presnejšie, narážam na vládu autonómneho regiónu Valencia, ktorá v roku 2007 zrušila televízne zosilňovače La Carrasqueta a Mondúver. Niekoľko ďalších televíznych zosilňovačov zrušia v nasledujúcich mesiacoch.

Tieto televízne zosilňovače umožňujú príjem katalánskej televízie v regióne Valencia. Autonómna vláda regiónu Valencia koná v rozpore so smernicou o audiovizuálnych mediálnych službách, ktorá zaručuje slobodu obehu obsahu televízneho vysielania medzi európskymi krajinami. V rámci EÚ existuje sloboda kultúry, no v rámci Španielska – pre katalánsku televíziu – neexistuje. To je smutný paradox, o ktorý som sa s vami všetkými chcel dnes popoludní podeliť.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, rovnaká pláca za rovnakú prácu je zásada Zmluvy z roku 1957, ktorou sa zakladalo Európske spoločenstvo. Táto zásada je dnes stále aktuálna, pretože síce viac a viac žien vykonáva riadiace funkcie, no rozdiely v príjmoch sú stále výrazné. Je

nepochopiteľné, že ženy len preto, že sú ženy a nie muži, dostávajú za rovnakú prácu nižšiu mzdu, zvlášť za rovnako kvalitnú prácu. Výhoda, ktorú modernej demokratickej spoločnosti plné uplatnenie tejto zásady nakoniec prinesie a ktorú by sme mali nazývať skôr požiadavkou, by mala byť každému jasná a zrejmalá. Preto sa domnievam, že je dôležité, aby sa čosi urobilo na zlepšenie súčasných zákonov a transparentnosti miezd. Jedným malým príkladom je Rakúsko, kde sú platové rozdiely približne 28 %.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Vážený pán predseda, chcel by som odsúdiť udalosť, ktorá nemá v desaťročnej histórii vlády kráľa Mohammeda VI v Maroku obdobu. Marocký vojenský súd sa chystá postaviť pred súd siedmich saharských nezávislých aktivistov pre spoluprácu s nepriateľom, pre obvinenie, ktoré by mohlo viesť k trestu smrti.

Od čias kráľa Hassana II sa nič podobné nestalo. Civilista nebol nikdy na lavici obžalovaných pred vojenským súdom. To znamená, že represia sa v bývalej španielskej kolónii opäť zintenzívňuje.

Zatiaľ čo zaryté mlčanie Európskej únie je veľmi zarážajúce, ešte vážnejšie je mlčanie španielskej vlády, ktorá je najviac zodpovedná za súčasnú situáciu v Západnej Sahare, pretože toto územie opustila.

Moja otázka je preto veľmi priama. Je to marocký režim, s ktorým chceme mať výnimočný vzťah? Je toto režim, s ktorým chceme budovať priateľský vzťah a vzájomný rešpekt? Koľkokrát ešte môžeme a musíme mlčať pri pohľade na to, čo sa deje v Západnej Sahare?

Je toto spôsob, akým plánujú riešiť problémy, ktorým čelia všetci obyvatelia tejto oblasti? Myslím si, že práve v súvislosti s týmito rokovaniami nastala chvíľa, keď musíme k tejto situácii jasne vyjadriť svoj postoj.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Európska únia má 1 636 hraničných bodov, ktoré slúžia ako kontrolné miesta pre vstup na územie EÚ, a každý rok dôjde k 900 miliónov prechodom hraníc. Sám pochádzam z regiónu, ktorý sa nachádza na vonkajšej hranici Európskej únie a veľmi dobre si uvedomujem problémy, s ktorými sa stretávajú colné orgány. Preto si myslím, že musíme pristúpiť k tejto otázke s čo najväčšou vážnosťou a zrevidovať mandát agentúry Frontex.

Frontex v súčasnosti stojí pred viacerými problémami. Členské štáty sa napríklad musia aktívnejšie zapájať do spolupráce na vonkajších hraniciach Európskej únie. Väčšiu pozornosť musíme venovať aj spolupráci s tretími krajinami, ktoré sú v mnohých prípadoch krajinami pôvodu alebo tranzitnými krajinami pre nelegálne prisťahovalectvo. Štokholmský program v skutočnosti pomáha prehľbovať aktívnu účasť agentúry Frontex, aby zohrávala kľúčovú úlohu ako súčasť budúceho integrovaného mechanizmu na monitorovanie hraníc EÚ.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Vážený pán predseda, vzhľadom na rastúci objem tovaru, ktorý sa prepravuje zo severu na juh kontinentu, a nedostatočný počet dopravných koridorov by som chcel podčiarknuť význam Stredoeurópskeho dopravného koridoru (CETC), jeho cesty č. 65. Tá zahŕňa cestnú, vnútrozemskú vodnú a železničnú dopravu cez oblasť, ktorá spája Baltské more s Jadranským a vedie zo Švédska cez Poľsko, Českú republiku, Slovensko, Maďarsko a Chorvátsko.

Koridor by bol osou regionálneho rozvoja pre celú oblasť, ktorou vedie. Bolo by to plne v súlade so zásadami intermodality a malo by to vyvážený vplyv na okolitú prírodu. Pomohlo by to zvýšiť tempo sociálneho a hospodárskeho rozvoja vo veľkej časti Európskej únie tým, že by sa zvýšil pohyb a objemy obchodu medzi krajinami oblasti Baltského mora a krajinami oblasti Stredozemného a Jadranského mora.

Je mojou povinnosťou ako poslanca Európskeho parlamentu, ale aj ako odborníka, ktorý roky pracoval v odvetví dopravy, žiadať o podporu projektu CETC. Plne si zaslúži, aby bol zahrnutý do existujúcich transeurópskych dopravných sietí (TEN-T) projektu Paneurópskych dopravných koridorov.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Vážený pán predseda, po odstránení nelegálneho tábora, takzvanej džungle, v Calais na konci septembra by som tu chcela verejne odsúdiť, že Francúzsko a Spojené kráľovstvo organizujú nútené návraty do Afganistanu, do krajiny, ktorá je v úplnom chaose.

Tak ako môj kolega pán Désir, ktorý práve hovoril, žiadam Európsku komisiu vyvinúť tlak na členské štáty, aby prestali vystavovať životy týchto ľudí vážnemu nebezpečenstvu a nútiť ich vrátiť sa do Afganistanu.

Vieme, že podľa nariadenia Dublin II, takzvaného Dublinského dohovoru, títo migranti nemôžu žiadať o azyl vo Francúzsku, pretože by museli byť deportovaní do Grécka alebo Talianska, kde sú podmienky zadržania neprijateľné a šance, že ich žiadosti o azyl budú vyhovené kladne, mizivé.

Zrušenie takzvanej džungle malo jediný účinok, a to ten, že tragédia, ktorú títo migranti zažívajú namiesto ochrany, je ešte traumatizujúcejšia. Na rozdiel od zámerov, ktoré si vytýčili francúzske orgány, sa v dôsledku zatvorenia tábora títo migranti stali zraniteľnejší a ešte skôr sa môžu dostať do rúk obchodníkov s ľuďmi, ktorí sa ani v najmenšom ničoho neobávajú.

Teraz viac ako kedykoľvek predtým nesmieme zabúdať, že dôveryhodnosť azylového systému sa oslabí, ak nedokáže chrániť ľudí, ktorí potrebujú ochranu.

Proinsias De Rossa (S&D). – Vážený pán predseda, vítam, že Rada OSN pre ľudské práva (HRC) podporuje odporúčania Goldstonovej správy a že vyzýva na ukončenie nezákonného obliehania Gazy, ktoré spôsobuje veľké ľudské utrpenie. Navrhujem, aby naše príslušné parlamentné výbory teraz bezodkladne preskúmali, aké kroky by mala Európska únia podniknúť, aby sa zabezpečilo účinné dodržiavanie odporúčaní Goldstonovej správy.

Bol som šokovaný, že štyri členské štáty tejto Únie, Taliansko, Holandsko, Maďarsko a Slovensko, hlasovali proti uzneseniu Rady OSN pre ľudské práva. Ľudské práva a medzinárodné právo nie sú ničím nadštandardným, čo treba brániť alebo ignorovať podľa príslušných politických záujmov. Všetky naše členské štáty musia chrániť medzinárodné právo a ľudské práva bez strachu či prospechu. Naša dôveryhodnosť ako hnacej sily spravodlivosti vo svete a tiež spoľahlivého partnera pre mierové úsilie na Blízkom východe sa inak naštrbí.

Mohol by som sa na záver opýtať, či v duchu Lisabonskej zmluvy trváte na tom, aby budúci týždeň ani Komisia, ani Rada nepodpísali žiadnu novú zmluvu s Izraelom?

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Vážený pán predseda, v druhej polovici septembra tohto roku Rusko a Bielorusko uskutočnili vojenské cvičenia pod názvom Západ 2009 a Jazero Lagoda 2009. Bolo to najväčšie podujatie svojho druhu na západných hraniciach Ruska od skončenia studenej vojny. Útočné cvičenia podobného rozsahu sa naposledy konali v roku 1981, keď studená vojna vrcholila. Je zaujímavé, že etapa Západ 2009 začala 18. septembra, čo bolo takmer v deň 70. výročia sovietskej invázie do Poľska. Časť cvičení sa konala pri ústí Gdanského zálivu a etapu Jazero Lagoda 2009 odborníci všeobecne považujú za prípravu na možný útok na pobaltské krajiny a Fínsko.

Napriek otvoreným nepriateľským manévrom Ruskej federácie Európska únia ani NATO nekonali. Doteraz nevypracovali stratégiu obrany v prípade invázie z východu, pretože niektoré z krajín a niektorí členovia NATO považujú túto otázku za politicky veľmi citlivú.

Vzhľadom na blížiaci sa samit EÚ – Rusko a na skutočnosti, ktoré som uviedol, predložil som Rade Európskej únie otázku o tejto veci.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Vážený pán predseda, dohody sa musia plniť a pravidlá musia platiť pre každého rovnako. Toto vyjadrenie, ktoré sa možno zdá byť jasné, v praxi už také jasné nie je, keď ide o dohodu o pridružení medzi Európskou úniou a Marokom. Ako zistil Európsky úrad pre boj proti podvodom, táto dohoda obsahuje zjavné nezrovnalosti.

Španielski producenti paradajok najmä na Kanárskych ostrovoch prežívajú veľmi ťažké obdobie a potrebujú, aby sa dohoda dodržala, ale tiež chcú vedieť, čo Komisia plánuje robiť s novou dohodou, o ktorej sa ešte rokuje. Chcú vedieť, či sa poskytnú zvýšené preferenčné kvóty paradajok a za akých podmienok, či sa zmení systém vstupných cien, aby sa v budúcnosti predišlo ďalšiemu porušovaniu zákona, a či sa bude uplatňovať rovnaká ochrana zdravia rastlín, aká sa vyžaduje od európskych producentov.

Rovnako keď hovoríme o dohodách, aj producenti banánov nadväzujú na rokovania, v niektorých prípadoch bilaterálne rokovania s tretími krajinami, s veľkými obavami, pretože ak takéto obchody nejdú ruka v ruku s kompenzačnými opatreniami, mohli by mať nezvratné následky.

V oboch prípadoch sa Komisia nemôže vzdať svojich výrobcov a my zase nemôžeme dovoliť, aby sa tak stalo.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Vážený pán predseda, rada by som upriamila vašu pozornosť na väznenie Mohammada Othmana, 33-ročného palestínskeho aktivistu za ľudské práva a obhajcu nenásilnej kampane občianskej spoločnosti Bojkot, rozdelenie a sankcie.

Mohammada Othmana uväznili izraelské orgány 22. septembra. Odvtedy izraelská armáda opakovane predlžuje dobu jeho zadržania. Vojenský sudca má rozhodnúť o jeho zadržiavaní v utorok 20. októbra, čiže zajtra.

Vážený pán predsedu, v mene Európskeho parlamentu vás žiadam, aby ste konali a zabezpečili prepustenie tohto aktivistu za ľudské práva, ktorého jediným zločinom je takzvaný ideozločin.

Tento týždeň sa chystáme udeliť Sacharovovu cenu. Škoda, že nemôžeme udeliť Sacharovovu cenu všetkým bojovníkom za ľudské práva, ale ponúknime im aspoň našu podporu vo chvíli, keď je ich sloboda ohrozená.

Róža, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Vážený pán predsedu, dnes hovorím ako členka Výboru pre kultúru a vzdelávanie a tiež ako členka Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa. Z tohto miesta žiadam o pokračovanie podrobných konzultácií a o účinné kroky v oblasti digitalizácie kníh a úlohy spoločnosti Google. Nemôžeme dovoliť, aby náš trh, čiže všetko to, čo sme dosiahli v tejto oblasti v Európe, ovládala jedna spoločnosť. Musíme vytvoriť dobré právne nástroje, ktoré budú chrániť záujmy našich autorov a vydavateľov. Európska únia to musí urobiť spolu s inými, najmä so Spojenými štátmi, ale aj s ostatnými krajinami v dnešnom globalizovanom svete.

Ide predovšetkým o našu európsku literatúru, kultúru a identitu. Musíme tieto veci rozvíjať a spoločne konať tak, aby sme ich chránili. Ide o našich európskych autorov a našich európskych vydavateľov. Problém digitalizácie je príliš dôležitý na to, aby o ňom rozhodovali len na druhej strane Atlantiku. Musíme uzákoníť tieto právne predpisy spolu a musíme tejto záležitosti venovať čo najväčšiu pozornosť.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Tieto dni sú kľúčové pre demokratický vývoj Moldavskej republiky. Voľbu prezidenta novým parlamentom, pôvodne naplánovanú na 23. októbra, odložili pre nedostatočný počet kandidátov. Komunistická strana tým, že sa uchýlila k podvratnej taktike a nepredložila kandidáta, sa znovu pokúša sabotovať cestu k demokracii.

Je našou povinnosťou pozorne monitorovať celý proces a zabezpečiť, aby sa uplatňovali ústavné ustanovenia a aby Moldavská republika zvládla test demokracie vo voľbách.

Posilňovanie demokracie v tejto krajine musí byť jednou z priorít Európskej únie v jej susedskej politike. Môže to následne slúžiť ako príklad pre celú oblasť na východ od EÚ. Je našou povinnosťou ponúknuť tejto demokratickej vláde novú príležitosť tým, že jej poskytneme morálnu a technickú podporu, ktorú potrebuje. Najcennejším prejavom tejto podpory by pravdepodobne bolo, keby sme prišli s perspektívnym riešením a umožnili občanom Moldavskej republiky vstup do Európskej Únie.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Írski voliči po náročnom a starostlivom zvažovaní ratifikovali Lisabonskú zmluvu dvojtretinovou väčšinou. Prijali sme túto správu s potešením a hrdosťou, pretože Zmluva umožní ďalšie rozširovanie. Jediní, čo sa ešte rozhodujú, sú prezident Václav Klaus a český ústavný súd.

Pochádzam z bývalej Juhoslávie a pamätám sa na podporu Československa, nielen keď hrali hokej proti Sovietskemu zväzu, ale aj pri každej príležitosti a v každom kontexte. Od čias, keď ozbrojené sily Varšavskej zmluvy napadli Československo počas Pražskej jari, im preukazujeme solidaritu. V tomto prípade však nemôžem a nesmiem tak urobiť, pretože by to bolo v neprospech Európskej únie, mojej vlastnej krajiny a budúcich kandidátskych krajín.

Musím verejne vyjadriť naše obavy a povedať, že nedovolíme, aby nás ktokoľvek vydieral. Preto vyzývam politických predstaviteľov a verejnú mienku súčasných krajín, ale aj budúcich kandidátskych krajín, aby dali prezidentovi Českej republiky najavo, že sa zahráva nielen s našou, ale aj ich budúcnosťou. Je najvyšší čas, aby táto hra skončila.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Vážený pán predsedu, dámy a páni, pred tromi rokmi 23. októbra 2006 sa v Budapešti zhromaždili desiatky tisíc ľudí, aby dôstojne oslávili a pripomenuli si maďarskú revolúciu z roku 1956 a boj za slobodu, ktorý naši ľudia viedli proti komunistickej diktatúre. Pred tromi rokmi teroristi maskovaní v policajných uniformách bez akýchkoľvek identifikačných odznakov hodnosti použili zakázané zbrane, aby rozohnali zástup, ktorý bol súčasťou pokojného spomienkového zhromaždenia. Podľa všetkého to bola politická objednávka strany, ktorá pokračuje v šľapajach komunistickej diktatúry.

Trvalo 50 rokov po roku 1956, kým sa na uliciach Budapešti opäť preliala maďarská krv. V piatok tento týždeň 23. októbra o 15.00 hod. si niekoľko tisíc ľudí opäť pripomenie udalosť roku 1956 na Deákovom námestí. My európski poslanci zo strany Jobbik spolu s niekoľkými kolegami poslancami, napríklad s Andreasom Mölzerom a Brunom Gollnischom, budeme sledovať na tomto mieste fyzickú bezpečnosť

tých, ktorí sa zúčastnia spomienkového zhromaždenia. Chcel by som však, aby Európsky parlament poslal pozorovateľov, a rád by som konkrétne požiadal pána predsedu Buzeka, aby upozornil vedenie maďarských policajných zložiek na dodržiavanie Európskeho dohovoru o ľudských právach.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) V uplynulých týždňoch sme boli svedkami niekoľkých násilných udalostí vo svätom meste Jeruzalem, v okolí mešity al-Aksá. Obe strany ukazujú jedna na druhú, kto je vinný, kto je podnecovateľ a kto je v konečnom dôsledku zodpovedný za tieto násilné činy. Ako sa v tomto regióne často stáva, jediná udalosť môže rýchlo prerásť do krízy. Nezabúdajme, že nedávna palestínska intifáda v skutočnosti vypukla hneď po udalostiach pri mešite al-Aksá. Domnievam sa, že v situácii ako táto musíme analyzovať naše povinnosti ako Európsky parlament. Sme povinní zaujať jasný postoj proti všetkým jednostranným opatreniam a okamžite zabezpečiť, aby sme zastavili všetky porušovania medzinárodného práva. Skúsenosť nás naučila, že v podobných situáciách nesmieme zostať ticho.

Vladimír Maňka (S&D). – (SK) Tri a pol mesiaca je Slovensko predmetom brutálnej, diskreditačnej kampane kvôli novele zákona o štátnom jazyku.

Podpredseda EPP Orban v júli v Rumunsku povedal, že maďarská zahraničná politika musí riešiť túto otázku ako vážny prípad „casus belli“, čo v preklade znamená „dôvod na vojnu“. O týždeň neskôr bývalý maďarský ombudsman pre národnostné menšiny Jenő Kaltenbach povedal, že všetky menšiny v Maďarsku sa dostali na konečný bod straty identity, ich príslušníci neovládajú svoj jazyk, nepoznajú vlastnú minulosť. Tieto slová bývalého maďarského ombudsmana nevyvolali žiadnu politickú ani mediálnu diskusiu.

Veľkomaďarských nacionalistov nezaujímajú práva menšín v Maďarsku, ale len práva maďarskej menšiny v iných štátoch. Aj nevinní ľudia, ktorí žijú na juhu Slovenska, sa tak stali rukojemníkom týchto nacionalistov a ich sna o politickom znovuzjednotení maďarského národa.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Regionálne rozdiely ostávajú problémom v kontexte rozšírenej Európskej únie. Z tohto dôvodu je nevyhnutné, aby politika súdržnosti podporovala tieto regióny, ako aj členské štáty, ktoré sú menej rozvinuté. Z tohto dôvodu nedávny pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh k všeobecnému nariadeniu Európskeho fondu regionálneho rozvoja a Kohézneho fondu, ktorý podala portugalská vláda Európskej komisii, v nás vyvoláva vážne obavy.

Tento pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh stanovuje výnimky k všeobecnému pravidlu o geografickej oprávnenosti na výdavky, ktoré súvisia s operáciami s efektom prelievania, ako aj s technickou pomocou, čo umožňuje, že prostriedky určené konvergenčným regiónom na severe stredného Portugalska, v regióne Alentejo a na Azorských ostrovoch sa v skutočnosti vyplatia v oblasti Lisabonu.

Tento pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh môže predstavovať porušenie zásady hospodárskej a sociálnej súdržnosti, čiže zásady, ktorá je základným kameňom európskeho projektu.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Vážený pán predseda, obávam sa o náboženskú slobodu v Turecku. Možné členstvo Turecka v EÚ závisí od jeho splnenia všetkých kodanských kritérií. Zdá sa, že v poslednom čase krajina prejavovala menšiu vôľu zlepšovať svoju situáciu v súvislosti s ľudskými právami a náboženskou slobodou v dôsledku vnútorného napätia. Dochádzalo aj k nedbalosti pri vyšetrovaní trestných činov spáchaných proti cirkvám. Pravoslávna cirkev si navyše napríklad stále nemôže zvoliť svojho patriarchu slobodne a bez ohľadu na národnosť a existuje stále viac pokusov uvaliť obmedzenia na duchovných, čo sa týka nosenia kňazského rúcha na verejnosti.

Od Turecka počas rozhovorov o jeho členstve musíme vyžadovať konkrétne opatrenia, ktoré by potvrdili, že chápe a uvedomuje si hodnotu európskeho kultúrneho dedičstva, dokonca aj na tureckej pôde. Z toho dôvodu musí Turecko jednak okamžite umožniť napríklad to, aby bol seminár na ostrove Halki v Istanbule opäť otvorený, jednak obnoviť ochranu cirkevného majetku.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Z prieskumov zverejnených Európskou komisiou vyplýva, že sa očakáva, že deficit bežných účtov prevažnej väčšiny členských štátov Európskej únie v rokoch 2009 a 2010 prekročí limit 3 % HDP. V roku 2010 sa tiež predpokladá, že priemerná úroveň verejného dlhu bude 80 % v 27 členských štátoch a viac ako 80 % v krajinách eurozóny.

V prípade krajín východnej Európy sa však potreba obmedziť recesiou dostáva do rozporu s povinnosťou dodržiavať maastrichtské kritériá. Nesúlad možno v podstate vidieť medzi požiadavkami Paktu stability a rastu voči krajinám eurozóny, kde deficit a verejné dlhy rastú, a mimoriadne prísny normami, ktoré sú stanovené pre tých, čo chcú vstúpiť do eurozóny.

Je preto nevyhnutné prispôbiť maastrichtské kritériá súčasnej situácii a skutočnému stavu hospodárstva, ktoré sa vyznačuje dlhšími cyklickými pohybmi. Úprava maastrichtských kritérií a možnosť krajín východnej Európy rýchlejšie vstúpiť do eurozóny by posilnili Európsku úniu a umožnili pokračovať v integračnom procese.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Vážený pán predseda, rád by som hovoril o pracovných úrazoch v Grécku a Európe. Nedostatky a nedbalosť akcionárov, kontrolných mechanizmov a vnútroštátnych orgánov a orgánov Spoločenstva pri uplatňovaní nariadení o ochrane zdravia a bezpečnosti pri práci sú protizákonné. Štatistiky za Grécko, moju krajinu, sú tragické. V roku 2008 sme mali 142 smrteľných úrazov a od začiatku roka 2009 je ich viac ako 56.

V čase, keď dochádza k stratám na životoch, spoločnosti, vnútroštátne orgány a Komisia pristupujú k tejto otázke veľmi vľadne a trestné činy ostávajú v podstate nepotrebané. Sú to trestné činy pre zisky, napríklad zločin, ktorý pácha spoločnosť France Telecom od februára 2008. Minulý týždeň ďalší zamestnanec, ktorý mal len 25 rokov, spáchal samovraždu ako následok neúnosných pracovných podmienok. Čo na to povie Komisia? Keby bolo išlo o inú otázku, bola by zasiahla. Preto vyzývam predsedníctvo a mojich kolegov poslancov, aby niekedy počas trojdňového pléna zachovali minútu ticha za obete spoločnosti France Telecom a ďalších pracovných úrazov.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Vážený pán predseda, minulý mesiac som informoval plénum o objavení pozostatkov cyperských vojakov, ktorí boli počas invázie v roku 1974 odфотографовaní, ako sa vzdávajú tureckej armáde živí a zdraví. Vo svetle nových skutočností Európsky súd pre ľudské práva uznal Turecko vinným za kruté a neľudské správanie voči príbuzným nezvestných vojakov z toho obdobia, pretože vec nevyšetřilo a neinformovalo príbuzných o ich osude. V tejto súvislosti prikázal Turecku zaplatiť kompenzácie. Opäť vyzývam tento Parlament, aby naliehavo žiadal tureckú armádu poskytnúť svoje záznamy Výboru OSN pre nezvestné osoby, ktorý rozhodne o tejto humanitárnej otázke.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, v prvom rade by som vám chcel poďakovať za to, že ste požiadali belgické a francúzske orgány, aby mi poskytli policajnú ochranu.

Cítiť solidaritu zo strany inštitúcií, keď ste súčasťou prvej línie v boji proti takému fenoménu, akým je mafia v Taliansku, ktorá má na svedomí mnohé obete počas mnohých rokov, je z môjho pohľadu veľmi dôležité, a ešte raz by som sa chcel srdečne poďakovať. Mafia je však už nejaký čas, pán predseda, celosvetový problém nielen pre pranie špinavých peňazí, ale aj pre neustálu prítomnosť v rôznych európskych krajinách a tiež pre prisťahovalectvo.

Keď som 16. júla tohto roka vyzýval, aby sa zriadil výbor na vyšetrovanie mafiánskych organizácií v Európe, urobil som tak so zámerom slúžiť nielen svojej krajine, ale aj Európskemu spoločenstvu vo viere, že nedostatočná ostražitosť, pokiaľ ide o skupiny organizovaného zločinu, napríklad mafie, by mohla mať negatívny dosah na kvalitu života občanov a ich bezpečnosť a na mechanizmy rozvoja. Asi nebudete veriť, pán predseda, ale skončil som...

(Predseda prerušil rečníka.)

Predseda. – Ďakujem. Chcel by som povedať, že aj ja som požiadal orgány v Bruseli, aby zvýšili ostražitosť v okolí Európskeho parlamentu, pretože sme tu nedávno mali nepríjemný prípad. Bruselské orgány reagovali na požiadavku Európskeho parlamentu veľmi pozitívne a v tejto veci sa vedú aj rozhovory.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Správa zverejnená pri príležitosti Svetového dňa výživy ukazuje, že jeden človek zo šiestich trpí hladom a počet podvyživených na svete už prekročil hranicu 1 miliardy, zatiaľ čo počet ľudí, ktorých sužuje hlad, vrástol len za jediný rok o 100 miliónov.

Počas celého tohto obdobia sa musí Svetový potravinový program vyrovnáť s 50 % poklesom medzinárodných darov v porovnaní s rokom 2008, čo má vážny vplyv na objem potravinovej pomoci, ktorá sa poskytuje chudobným krajinám.

Európska únia je hlavným aktivistom v boji proti hladomoru na svete. Jej pozícia sa posilnila záväzkom, ktorý si dala na samite G8 v L'Aquile, že poskytne 2 miliardy EUR, ktoré sú navyše k potravinovému nástroju vo výške 1 miliardy EUR. To je vysoká čiastka, no zďaleka ešte nedosahuje výšku potrebnú na splnenie cieľa, ktorý si vytýčilo OSN a ktorý má znížiť počet trpiacich endemickým hladom na polovicu.

Vyžaduje to širšie politické úsilie, aby sa zmobilizovali zdroje všetkých najväčších priemyselných mocností na svete. Verím, že Marshallov plán je absolútne nevyhnutný so svojím oveľa konkrétnejším a hmatateľnejším cieľom, ktorý má pomôcť miliarde ľudí trpiacich hladom dostať sa nad hranicu živorenia.

PRESEDÁ: PÁN LAMBRINIDIS

podpredseda

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Vážený pán predsedajúci, projekt protiraketovej obrany bývalej americkej administratívy, ktorého súčasťou sa stala aj Európa, ostro odsúdili jednak Rusko, ktoré v ňom videlo krok nasmerovaný proti sebe, jednak niektorí Európania, ktorí boli znepokojení, pretože Rusi boli znepokojení.

Obamova administratíva sa usiluje zaujať rovnakú pozíciu tým, že presúva obranu proti ohrozeniu zbraňami s dlhým doletom na obranu proti ohrozeniu zbraňami s krátkym a stredným doletom, čím zvyšuje priamu ochranu Európy, a cez poskytnuté radarové zariadenia na Kaukaze očividne prijíma aj ruskú spoluprácu.

Niektorí Európania však stále majú námietky proti projektu, pričom ignorujú jeho novú orientáciu. Rusko sa zatiaľ nevyjadriло. Želám si len, aby európsky postoj neformovala len táto skutočnosť, ale aby odrážal reálny prieskum, ktorý by našiel najlepší spôsob ochrany európskej pôdy pred touto reálnou hrozbou, spolu so Spojenými štátmi aj Ruskom, ak prejaví záujem.

Philip Bradbourn (ECR). – Vážený pán predsedajúci, minulý rok tento Parlament viedol rozpravu o používaní celotelových skenerov na letiskách a v tejto súvislosti Európska komisia stiahla svoj návrh.

Na manchesterskom letisku začal nový súdny proces a právne odporúčania hovoria, že používanie týchto prístrojov u maloletých osôb môže byť v rozpore s bezpečnosťou detí a právnymi predpismi na ich ochranu pre povahu vytvorených obrázkov. Podobné prípady rovnakej povahy riešilo v rokoch 2005 a 2006 združenie Akčný projekt za práva pre deti (Action on Rights for Children), čo vyústilo do zákazu používania telesných skenerov u osôb mladšie ako 18 rokov.

Keďže tieto právne odporúčania naštrbili najpodstatnejší *raison d'être* týchto prístrojov – a adresujem to priamo pánovi komisárovi Barrotovi – nenastal práve teraz čas na to, aby Komisia nariadila, že používanie týchto typov skenerov v EÚ by nemalo byť dovolené, pretože moji voliči, ktorí cestujú kdekokoľvek v Únii, nesmú byť predmetom tohto neprimeraného a ponížujúceho zaobchádzania? Žiadam tiež celosvetový zákaz takejto technológie, aby sme chránili všetkých občanov Európskej únie.

László Tőkés (PPE). – (HU) Vážený pán predsedajúci, minulý rok som protestoval proti náboženskému fanatizmu a prenasledovaniu kresťanských menšín a toho roku robím opäť to isté. Potom, ako som sa dopočul o nedávnych protikresťanských činoch v Indii, Bangladéši, Afganistane, Pakistane a Turecku, dovoľte mi opäť nahlas prehovoriť proti pokračujúcim zverstvám v mene náboženského exkluzivizmu, ktoré vo všeobecnosti páchajú moslimskí a hinduistickí fanatici na našich kresťanských spoluobčanoch.

V Indii, v štátoch Urisa a Gudžarát, praktizujúci kresťania a moslimovia čelia vážnemu prenasledovaniu. V Sedmohradsku v Rumunsku, odkiaľ pochádzam, bola náboženská sloboda vyhlásená Tordským ediktom v roku 1568. Náboženská sloboda patrí nielen medzi osobné, ale aj kolektívne ľudské práva. Ježiš povedal: „Milosrdenstvo chcem a nie obeť.“ Ako nás učí naša viera, žiadam pána Jerzyho Buzeka, Podvýbor pre ľudské práva a Európsku komisiu, aby...

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

Nessa Childers (S&D). – Vážený pán predsedajúci, blížiac sa zatvorenie spoločnosti Independent Network News (INN), tlačovej agentúry z Dublinu, ktorá poskytuje kvalitný vnútroštátny a medzinárodný tlačový servis väčšine írskych miestnych rozhlasových staníc, vyvoláva vážne a legitímne otázky o vlastníctve, pluralite a regulácii médií v Írsku. Od miestnych rozhlasových staníc sa v Írsku vyžaduje, aby zabezpečili, že 20 % obsahu ich správ bude vnútroštátnych a medzinárodných. V posledných rokoch túto službu do veľkej miery poskytovala spoločnosť INN.

V súvislosti so zánikom spoločnosti INN, rozhlasová stanica Newstalk, ktorú vlastní spoločnosť Communicorp, čiže väčšinový akcionár v INN, získala zmluvu na poskytovanie náhradnej služby na nasledujúcich šesť mesiacov. Rozhlasová stanica UTV, ktorej odchod z INN mal za následok zrušenie tejto služby, bola tiež hlavným aktérom v úsilí získať poskytovanie náhradnej služby. Národný zväz novinárov nastolil veľmi dôležitú otázku o vhodnosti zapojenia sa týchto dvoch inštitúcií do tohto procesu, v kontexte rozmanitosti vlastníctva médií v Írsku. Tieto otázky sa musia dôkladne preskúmať.

Sergej Kozlík (ALDE). - (SK) Chcel by som upozorniť, že maďarská reprezentácia má snahu vyvolávať na Slovensku provokácie. Na 21. augusta pred 20 rokmi sovietske a maďarské vojská obsadili bývalé Československo.

Tohto roku v ten istý deň maďarský prezident Sólyom, napriek výhradám troch najvyšších predstaviteľov Slovenskej republiky, sa chystal provokatívne odkryť na zmiešanom území Slovenska sochu uhorského kráľa. Dnes protestuje, že mu bol odopretý vstup na Slovensko.

Minulý týždeň predseda najsilnejšej maďarskej politickej strany Fidesz pán Orban pri návšteve Slovenska vyzval maďarskú menšinu k autonomistickým iniciatívam. Vyzval na spoločné plánovanie budúcnosti Maďarov v Karpatskej kotline. Je to ožiovovanie myšlienky veľkého Maďarska – provokácia, ktorá nepatrí do modernej Európy. Je to nebezpečná hra s ohňom a európske inštitúcie by to nemali prehliadať.

George Becali (NI). – (RO) Chcel by som povedať, že v Lisabonskej zmluve nie je žiadna konkrétna zmienka o športe a zvlášť ani o futbale, aktivite, ktorá má obrovský sociálny a kultúrny vplyv. Rád by som vám povedal, že neexistuje žiadny právny základ pre politiku EÚ v oblasti športu.

V skutočnosti sa športy riadia pravidlami príslušných športových asociácií, no myslím si, pán predsedajúci, že v Zmluve musí byť jasne uvedené, že športové aktivity a organizácie zamerané na športové aktivity musia fungovať v súlade s pravidlami príslušných športových asociácií, zatiaľ čo aktivity, ktoré súvisia s týmito športovými aktivitami, musia fungovať v súlade s občianskymi nariadeniami a právnymi predpismi.

Predseda. – Rozprava sa skončila.

17. Hodnotiaci mechanizmus na monitorovanie uplatňovania schengenského acquis – Vytvorenie hodnotiaceho mechanizmu na overenie uplatňovania schengenského acquis (rozprava)

Predseda. – Ďalším bodom programu je spoločná rozprava o nasledujúcich správach:

- správa A7-0035/2009 pána Carlosa Coelha v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o vytvorení hodnotiaceho mechanizmu na monitorovanie uplatňovania schengenského acquis (KOM(2009)0105 – C6-0111/2009 – 2009/0032(CNS));

- správa A7-0034/2009 pána Carlosa Coelha v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o vytvorení hodnotiaceho mechanizmu na overenie uplatňovania schengenského acquis (KOM(2009)0102 – C6-0110/2009 – 2009/0033(CNS)).

Carlos Coelho, spravodajca. – (PT) Vážený pán predsedajúci, pán Barrot, dámy a páni, som za mechanizmus na hodnotenie schengenského priestoru, ktorý zdokonalí a zefektívni systém používaný v súčasnosti a ktorého cieľom je zabezpečiť, aby sa schengenské acquis uplatňovalo transparentnejšie a súvislejšie.

Predseda som však sklamaný návrhmi, ktoré predložila Európska komisia. V podstate ide o to, že tieto návrhy zachovávajú celkom nezmenené pravidlá spadajúce do prvej časti mandátu, a pokiaľ ide o druhú časť mandátu alebo o hodnotenie toho, ako členské štáty, ktoré už patria do schengenského priestoru, uplatňujú schengenské acquis, tieto návrhy len začleňujú nedávne zlepšenia do platného hodnotiaceho mechanizmu.

Vlastne jediná nová vec, ktorú chválím, je možnosť uskutočňovať neohlásené návštevy. Pokiaľ ide o hodnotiaci proces, tieto návrhy celkovo presúvajú úlohu, ktorú v súčasnosti vykonáva Rada, do rúk Komisie, pričom umožňujú len veľmi obmedzené formy spolupráce s členskými štátmi a vylučujú Európsky parlament z celého tohto procesu, a to bez toho, aby sa preukázal prínos týchto krokov.

Zároveň sa obávam, že smerujeme k úplnému oddeleniu hodnotiacich mechanizmov, pokiaľ ide o obe časti mandátu, čo by mohlo ohroziť účinnosť a súdržnosť systému. Krajiny, ktoré sa chcú pripojiť k Schengenu, by nemali podliehať iným pravidlám a hodnotiacom systémom ako tie, ktoré už do neho patria.

Sú tu aj problémy s ochranou údajov. Uvediem len tri príklady: po prvé, bod o bezpečnosti konzulárnych zariadení je neúplný, pretože pokiaľ ide o outsourcing, zariadenia externých spoločností nie sú kryté. Po druhé, bezpečnostné požiadavky navrhnuté pre Schengenský informačný systém (SIS) by mali byť zahrnuté aj v bode o vízach. Po tretie, článok 7 tohto nariadenia by mal zahŕňať nielen analýzu rizík, ale aj audity a správy o bezpečnostných inšpekciách, ktoré vykonali členské štáty v súlade s pravidlami, ktoré boli zavedené

štatutárnymi nástrojmi Schengenského informačného systému (SIS) a vízového informačného systému (VIS).

Okrem problémov, ktoré som tu spomínal, a vylepšení, ktoré by sa dali urobiť, je zásadný problém v tom, že úloha, ktorá sa pripisuje Európskemu parlamentu, je bezvýznamná. Podľa našich právnych služieb je výber Komisie týkajúci sa právneho základu legitímny. V návrhu nariadenia by však bolo možné uplatniť aj spolurozhodovací postup. Jediným rozhodujúcim faktorom medzi týmito dvomi možnosťami je politická vôľa. Napokon, ak Lisabonská zmluva nadobudne platnosť, čo sa v krátkom čase očakáva, tieto návrhy sa budú musieť zlúčiť do jedného jediného návrhu a opätovne predložiť, keďže štruktúra pilierov bude odstránená.

Nemali by sme zabúdať na to, že diskutujeme o zabezpečení priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, čo by malo zahŕňať všetky členské štáty a všetky európske inštitúcie. Spolurozhodovací postup je teda tou správnou voľbou. Úloha Európskeho parlamentu by nemala byť len doplnková, ale mala by skôr odrážať vplyv, ktorý Parlament má, pokiaľ ide o prijímanie základných legislatívnych nástrojov.

Na záver by som rád poďakoval tieňovým spravodajcom za podporu tohto stanoviska Európskeho parlamentu a vyzval pána podpredsedu Barrota, ktorý tomuto Parlamentu vždy prejavoval úctu, aby opätovne predložil tieto návrhy, ktoré zavedú zlepšenia nielen z hľadiska obsahu, ale zároveň stanovia náležitú úlohu, ktorú bude Európsky parlament vykonávať, pokiaľ ide o samotný postup.

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Vážený pán predsedajúci, pokúsím sa zareagovať na obavy, ktoré vo svojej správe vyjadril pán Coelho.

Hodnotiaci mechanizmus je kľúčovým opatrením, pokiaľ ide o zachovanie integrity schengenského priestoru a udržanie vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi. Z tohto dôvodu Komisia navrhuje, aby boli odborníci z členských štátov plne zapojení do plánovania návštev, návštev na mieste a do vypracovávania hodnotiacich a nadväzujúcich správ.

Komisia je, samozrejme, presvedčená, že Parlament by mal byť zapojený do hodnotenia schengenského priestoru, čo v súčasnosti nie je. Občania musia mať prístup k výsledkom týchto hodnotení. Preto Komisia navrhuje, že bude Parlamentu predkladať výročné správy, ktoré ukážu závery, ku ktorým sa dospelo po každom hodnotení, a pokrok nápravných opatrení.

To je teda prvá odpoveď. Je pravda, že pán Coelho nastolil otázku spolurozhodovania zo strany Parlamentu. V súčasnosti platné zmluvy to nepovoľujú. Hoci tu však spolurozhodovanie zatiaľ neexistuje, spomínané návrhy skutočne komunitarizujú súčasný mechanizmus. Prostredníctvom týchto návrhov sa mechanizmus môže zefektívniť vzhľadom na plánovanie, návštevy na mieste a prešetrovanie, ktoré nasleduje po hodnoteniach.

Okrem toho, úloha Komisie ako strážkyne zmlúv sa posilní. Pán Coelho, túto posilnenú úlohu však silne spochybňuje Rada. Podľa platných zmlúv sa preto požadujú dva paralelné návrhy, keďže schengenské *acquis* zahŕňa prvý aj tretí pilier.

Komisia považovala článok 66 Zmluvy o ES, ktorý zabezpečuje konzultáciu Európskeho parlamentu, za ten správny právny základ návrhu prvého piliera. Tento právny základ bol vybraný ako ten správny pre súčasný schengenský hodnotiaci mechanizmus, keď bolo schengenské *acquis* začlenené do rámca Európskej únie prostredníctvom „prelomového“ rozhodnutia prijatého v roku 1999.

Články 30 a 31 tejto zmluvy boli zvolené za právny základ návrhu tretieho piliera. Preto sme sa za účelom hodnotenia prvého piliera a hodnotenia tretieho piliera museli odvolať na dva rôzne články.

Na základe platných zmlúv a právnych rozpráv, ktoré z nich vyplývajú, si musí Komisia stáť za svojimi návrhmi. Pán Coelho, treba povedať, že pokiaľ ide o zložité rokovania v Rade týkajúce sa posilnenej úlohy Komisie, je možné, že sa tak skoro neskončia. Dnes môžeme predovšetkým dúfať, že Lisabonská zmluva bude ratifikovaná, a potom sa táto záležitosť znovu otvorí. Keď nadíde správny čas, Komisia rozhodne, čo považuje za najvhodnejší právny základ navrhnutého mechanizmu, pričom do najväčšej možnej miery zapojí aj Európsky parlament.

Samozrejme, keď ten čas nadíde, Komisia bude schopná predložiť pozmenené a doplnené alebo nové návrhy v závislosti od situácie. Ako viete, ja sám som vo všeobecnosti veľkým zástancom tohto ustanovenia, ktoré vášmu Parlamentu umožní konať ako spoločnému zákonodarcovi vo väčšine otázok týkajúcich sa spravodlivosti, slobody a bezpečnosti. Je jasné, že môžem len a len podporovať oveľa aktívnejšiu úlohu Parlamentu. V súčasnej situácii si však nemyslím, že by sme mohli urobiť niečo iné, než navrhnúť tento

pozmeňujúci a doplňujúci návrh na terajšom právnom základe. Ako som vám však povedal, diskusie v Rade nie sú jednoduché. Dôvodom nie je to, že by sme nechceli zapojiť členské štáty, ale to, že Komisia vo svojej úlohe strážkyne zmlúv cíti, že je zodpovedná aj za riadenie tohto celého hodnotiaceho mechanizmu, a to za účasti členských štátov a, samozrejme, Parlamentu.

Simon Busuttil, *v mene skupiny PPE*. – (MT) Vytvorenie schengenského priestoru bolo nepochybne veľkým krokom vpred pre viacero krajín Európskej únie. Prinieslo našim občanom realistickejšiu koncepciu úplnej slobody pohybu a dokonca by sa dalo povedať, že keď občan cestuje v rámci schengenského priestoru, mohol by sa cítiť takmer akoby cestoval vo svojej vlastnej krajine. Všetci si však uvedomujeme, že na to, aby takýto ambiciózny projekt uspel, čo sa mu aj podarilo, bol potrebný veľký kus ťažkej práce a značná obeť. Predovšetkým, keď sme sa rozhodli otvoriť dvere jeden druhému, museli sme do seba navzájom vložiť dôveru v takej chýlostivej otázke, akou je ochrana našich vonkajších hraníc. Pokiaľ ide o vonkajšie hranice, do rúk krajiny sa vloží dôvera a dôvera sa za to vráti.

Preto pokiaľ ide o tieto správy, súhlasím s kolegom Carlosom Coelhom v tom, že ich zámerom je zdokonaľiť hodnotiaci mechanizmus v rámci projektu schengenského priestoru, ktorý je veľmi dôležitý a stojí na vzájomnej dôvere. Predsa však zároveň trváme na tom, že toto hodnotenie musí byť vykonávané účinne a transparentne. Okrem toho, musí zapájať Parlament, ktorému sa musí umožniť, aby vykonával svoje plné právomoci, najmä teraz, keď sme, alebo potenciálne sme, pár týždňov pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy. Preto som si istý, že Komisia pochopí, keď povieme, že vzhľadom na to, že Lisabonská zmluva je na dosah, očakávame, že návrhy, akým je tento, budú plne rešpektovať všetky právomoci, ktoré bude mať Európsky parlament na základe tejto zmluvy.

Ioan Enciu, *v mene skupiny S&D*. – (RO) Vytvorenie hodnotiaceho a monitorovacieho mechanizmu na overenie uplatňovania schengenského *acquis* je dôležitým opatrením, ktoré zavedie do praxe rozhodnutia týkajúce sa oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a predovšetkým ustanovenia Haagskeho programu. Predbežné návrhy, ktoré boli predložené na dnešnú rozpravu, sú istou obmenou hodnotiaceho mechanizmu. Obsahujú ustanovenia, ktoré sú špecifické pre cieľovú oblasť, spolu s primeranou kontrolnou metodológiou.

Hlbšia analýza však poukazuje na to, že isté zásady spolupráce medzi inštitúciami sú ignorované. Platí to na úrovni Európskej únie, ako aj medzi členskými štátmi EÚ. Z tohto hľadiska obsahuje predložený návrh ustanovenia, ktoré obmedzujú spoluprácu medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o hodnotenie výsledkov vyplývajúcich z uplatňovania Schengenskej dohody. Zároveň neprijateľne zväčšuje úlohu Komisie v tomto procese, zatiaľ čo Európsky parlament zostáva mimo celého hodnotiaceho mechanizmu.

Okrem toho, znenie niektorých článkov nariadenia ponecháva priestor pre rôzne interpretácie vzťahu medzi Komisiou, Parlamentom a Radou, pokiaľ ide o ich prístup k informáciám o uplatňovaní schengenského *acquis*.

Preto článok 14, ktorý sa týka citlivých informácií, zdôrazňuje, že „správy vypracované po návštevách na mieste sa klasifikujú ako dokumenty s obmedzeným prístupom. Komisia po porade s dotknutým členským štátom rozhodne, ktorá časť správ sa môže uverejniť“.

V súvislosti s týmito ustanoveniami by som chcel spomenúť aj to, že článok 16, ktorý sa týka správy predkladanej Európskemu parlamentu a Rade, nespomína, že výročná správa o vykonanom hodnotení bude obsahovať aj obmedzené informácie. Z toho by sme mohli vydedukovať, že je na Komisii, aby posúdila, ktoré informácie budú zahrnuté do výročnej správy a ktoré nie. Táto skutočnosť prideluje Komisii funkcie, ktoré podľa mňa nie sú oprávnené.

Lisabonská zmluva čoskoro nadobudne platnosť, a potom sa spolurozhodovanie stane obvyklým legislatívnym postupom, ktorý sa vzťahuje aj na oblasť slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Legislatívne návrhy, o ktorých tu práve vedíme rozpravu, obsahujú ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zásadami zahrnutými v tejto zmluve. Preto ak sa teraz tieto návrhy schvália, po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy ich bude potrebné zrevidovať.

Vážené poslankyne, vážení poslanci, sloboda, bezpečnosť a spravodlivosť sú pre európskych občanov, ktorých záujmy priamo predstavuje európska legislatíva, tými najdôležitejšími oblasťami. Obmedzovať úlohu takej inštitúcie, akou je Európsky parlament, je nesprávne. Na záver by som rád podporil návrh pána Coelha, že tento návrh Komisie treba v jeho súčasnej podobe zamietnuť a vrátiť späť Komisii. Navrhujem vám, aby sme podporili návrh uznesenia.

Sarah Ludford, *v mene skupiny ALDE*. – Vážený pán predsedajúci, pán Coelho opäť raz dokázal, že jeho druhé meno je oprávnené: Carlos „Schengen“ Coelho. Je to náš miestny odborník vo Výbore pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a za jeho prácu a odborné znalosti sme mu veľmi vďační. K týmto návrhom vypracoval veľmi kvalitné forenzné správy, ktoré dokazujú, v akom strašnom neporiadku je Európska únia, pokiaľ ide o monitorovanie a hodnotenie.

Rozhodne mi nedáva žiadny zmysel, aby spôsobilosť na pripojenie sa k schengenskému priestoru vždy posudzovali výlučne členské štáty, a to bez ohľadu na nejaké tajomné rozdelenie na krajiny, ktoré sa chcú pripojiť k Schengenu, a tie, ktoré už sú jeho súčasťou. V návrhu nariadenia Komisie sa hovorí, že „keďže hodnotenie pred realizáciou je pre členské štáty rozhodujúce z hľadiska získania vzájomnej dôvery, zdá sa byť rozumné, aby za toto hodnotenie aj naďalej zodpovedali členské štáty“. My však na členské štáty nenechávame, aby hodnotili balkánske krajiny, o ktorých dnes večer bude hlasovať Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci v súvislosti s ich spôsobilosťou na zrušenie vízovej povinnosti a bezvízový styk. Je to práve Komisia, ktorá vykonáva posudky a hodnotenia, takže tu nie je vôbec žiadna zhoda s výrokom, podľa ktorého by posudzovanie iných krajín malo byť v rukách členských štátov.

Aby som bola úprimná, nechápem tento čudný rozkol medzi hodnotením „realizácie“ opatrení potrebných na pripojenie sa k Schengenu, ktoré podľa Komisie musí ostať medzivládne, a kontrolovaním „uplatňovania“ schengenského *acquis*. Rozhodne sa zdá, že členské štáty nerobia veľmi dobrú prácu, pretože z návrhu rozhodnutia sa dozvedáme, že „členské štáty v posledných rokoch nevidia potrebu uskutočňovať hodnotenia na mieste, ktoré by sa týkali justičnej spolupráce v trestných veciach a drog. Ochrana údajov tiež nie je vždy predmetom hodnotení na mieste“. Myslím si, že nielen v tomto Parlamente, ale aj mimo neho, je veľa ľudí, podľa ktorých sú záležitosti týkajúce sa spolupráce v trestných veciach, drog, boja proti pašovaniu drog a ochrany súkromia dosť dôležité na to, aby boli podrobené inšpekciám na mieste. Takže úplne podporujem závery Carlosa Coelhoa, že to všetko musíme dať dokopy, zlúčiť postupy, prostredníctvom ktorých sa toto hodnotenie vykonáva, zjednotiť úlohu prvého a tretieho piliera – a dúfam, že výraz „tretí pilier“ sa čoskoro stane minulosťou a už ho nikdy viac nebudem musieť vysloviť –, aby sme vytvorili jeden jednoduchý, účinný a transparentný hodnotiaci systém a zabezpečili, aby transparentnosť zahŕňala zodpovednosť voči Európskemu parlamentu.

Najzvláštniešie je, že v tejto dôležitej chvíli, verím, že tesne pred ratifikáciou Lisabonskej zmluvy – mimochodom, v Snemovni lordov Spojeného kráľovstva som k tomu svojim kúskom prispela aj ja –, Komisia predkladá tento mimoriadne zmätený a nezmyselný súbor návrhov. Podporujem zamietnutie a žiadam Komisiu, aby sa vrátila s lepším návrhom, ktorý bude brať do úvahy Lisabonskú zmluvu, spolurozhodovanie, jednoduchosť a efektívnosť v oblasti monitorovania a bude v súlade so záväzkami Komisie a Parlamentu v iných oblastiach.

To nastoľuje celkovú otázku týkajúcu sa spôsobu, akým prebieha partnerské preskúmanie v Európskej únii zloženej z 27 členských štátov. Ako hovorím, mali by sme sa na to pozrieť, aj v oblasti ľudských práv, pretože sa zdá, že nemáme žiadne jasné zásady a štruktúry a jednoducho prijímame rôzne veci v rôznych oblastiach. Akokoľvek mám členské štáty rada, obávam sa, že si často osvojujú praktiky typu „dnes pomôžem ja tebe, zajtra ty mne“, čo znamená, že sa navzájom nekritizujú, takže vlastne nie sú tými správnymi osobami na to, aby sa mohli navzájom hodnotiť. Komisia, keď pracuje čo najlepšie, je na to najvhodnejšia.

Keďže mi ešte pár sekúnd ostáva, rada by som sa obrátila na pána Bradbourna zo skupiny ECR, a to vo veci týkajúcej sa voľného pohybu. Pán poslanec žiada globálny zákaz skenerov zobrazujúcich telo akoby nahé. Pomohlo by, keby sa minulý rok zúčastnil hlasovania, keď sa jeho kolegovia postavili proti zákazu používania týchto telesných skenerov bez základného preskúmania ľudských práv. Jeho kolegovia hlasovali proti tomu zákazu. Pán Bradbourn ani len nebol prítomný na hlasovaní, takže je trochu absurdné, že sa o tom teraz rozhovoril.

Tatjana Ždanoka, *v mene skupiny Verts/ALE*. – Vážený pán predsedajúci, aj ja chcem poďakovať nášmu kolegovi Carlosovi Coelhoovi za jeho správu. Skutočne potrebujeme jednoduchý, účinný a transparentný mechanizmus na hodnotenie schengenského priestoru.

Súhlasím s tým, že Komisia by mala hrať aktívnejšiu úlohu v hodnotiacom mechanizme, o čom práve hovoril pán Barrot. My poslanci však máme viacero obáv. Viete, že naša Skupina zelených má veľmi pevné stanovisko týkajúce sa ochrany osobných údajov. Keď Komisia hovorila o bezpečnosti konzulárnych priestorov, zabudla spomenúť outsourcing. Zabudla aj na bezpečnostné ustanovenia IT pre tieto priestory.

Okrem výročného hodnotiaceho programu musí článok 7 tohto nariadenia brať do úvahy nielen analýzu rizík, ktorú poskytuje agentúra FRONTEX, ale aj audity a inšpekcie, ktoré vykonávajú samotné členské štáty. Preto žiadame, aby sa vzali do úvahy aj obavy o ochranu údajov.

Pokiaľ ide o spolurozhodovací postup a návrh pána Coelha, naša skupina, teda Skupina zelených/Európska slobodná aliancia, plne podporuje jeho stanovisko. Nebudem vám pripomínať úlohu Európskeho parlamentu ako volenej inštitúcie. Už tu zaznelo, že podľa Lisabonskej zmluvy bude spolurozhodovací postup jedinou možnosťou. Pána spravodajcu ako aj jeho návrh plne podporujeme.

Rui Tavares, v mene skupiny GUE/NGL. – (PT) Schengenský priestor má dvadsať rokov – alebo takmer 20 rokov – a hodnoteniu podlieha už 10 rokov. Najskôr to bolo zo strany stáleho výboru a neskôr zo strany pracovnej skupiny pre hodnotenie. Preto je najvyšší čas, aby sme zdokonalili hodnotiace postupy a zareagovali na obavy týkajúce sa schengenského priestoru.

Je hanba, že s týmto blížiacim sa výročím sa Komisii nepodarilo urobiť dosť práce alebo väčší pokrok vo vytvorení účinnejšieho a komplexnejšieho hodnotiaceho mechanizmu, ktorý by bol schopný reagovať nielen na obavy, ktoré sa objavili v prvých rokoch schengenského priestoru, ako boli napríklad účinnosť a súdržnosť medzi členskými štátmi a istá rovnocennosť postupov, ale aj na obavy týkajúce sa transparentnosti, kontroly zo strany občanov (demokratickej kontroly) a napokon na obavy týkajúce sa rešpektovania ľudských práv, ktoré tomuto Parlamentu mimoriadne ležia na srdci. Existujú dobre podložené obavy, že väčšia účinnosť sa dosahuje za cenu práv občanov. Je najvyšší čas, aby sme túto priepasť preklenuli.

Rád by som v krátkosti niečo povedal aj o spolurozhodovacom postupe. Európska komisia a všetci ostatní, ktorí obhajovali Lisabonskú zmluvu a velebili jej demokratické hodnoty, teraz čelia skúške, či môžu splniť svoje sľuby a povoliť väčšiu parlamentnú a demokratickú kontrolu schengenských hodnotiacich postupov. Nemôžem však podporiť závery pána spravodajcu a nášho kolegu Carlosa Coelha. Som presvedčený, že robí dobrú službu európskej demokracii, keď vyzýva Komisiu, aby prepracovala svoje návrhy a predložila niečo jednoduchšie, účinnejšie, transparentnejšie a úctivejšie k ľudským právam, čo by zaistilo väčšiu parlamentnú a demokratickú kontrolu.

Gerard Batten, v mene skupiny EFD. – Vážení pán predsedajúci, nestáva sa mi veľmi často, že by som súhlasil s niečím, čo povedal Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci. Výbor hovorí, že tieto návrhy o hodnotiacich mechanizmoch a schengenskom *acquis* sú zbytočné, pretože po ratifikácii Lisabonskej zmluvy sa tak či tak zmenia.

Keď Lisabonská zmluva nadobudne platnosť, prvý a tretí z takzvaných troch pilierov rôznych oblastí politiky sa spoja do jedného. Keď bude Lisabonská zmluva zavedená, nepochybne sa objavia pokusy využiť ju ako nástroj na uplatnenie schengenského *acquis* vo všetkých členských štátoch vrátane tých, ktoré mu v súčasnosti nepodliehajú, medzi ktoré patrí aj Spojené kráľovstvo.

Všimnite si, že som povedal „keď bude Lisabonská zmluva zavedená“, a nie „ak“. Zdá sa, že jediná hlava štátu, ktorá bola vytrvalo proti tejto zmluve, odvážny prezident Českej republiky Václav Klaus, bude zastrašovaná a čoskoro dá svoj súhlas. Zradcovská labouristická vláda v Británii nesplnila svoj sľub, že pre britských občanov vypíše referendum o Lisabonskej zmluve, a jediný človek, ktorý by mohol udržať nádej na referendum, David Cameron, nemá odvahu, zásady ani chuť to urobiť.

Spojené kráľovstvo má úplne neovládateľný, neobmedzený a chaotický imigračný a azylový systém. Ako členský štát Európskej únie už viac nekontrolujeme svoje vlastné hranice a na základe Lisabonskej zmluvy sa prílivová vlna prisťahovalcov, ktorú zažívame, zmení na tsunami. Takže táto správa na ničom absolútne nič nezmení a pripomienky výboru a Parlamentu Komisia odignoruje.

Počul som, ako sa v tejto rozprave spomínali slová „voľnosť, sloboda a spravodlivosť“. Čo je to za voľnosť, keď sme sa neporadili s občanmi o ich novej ústave podľa Lisabonskej zmluvy, pretože by ju mohli zamietnuť? Aká sloboda existuje v zákonoch, ktoré vytvorili nedemokratické inštitúcie a ktoré volič nemôže odstrániť? Čo je to za spravodlivosť, keď v súlade s európskymi zatykačmi boli vnútroštátne súdy zbavené svojich právomocí na ochranu vlastných občanov pred nespravodlivým zatknutím a väzbou? Táto Únia je orwellovským výtvorom, v ktorom slová znamenajú opak toho, čo sa hovorí.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Vážení pán predsedajúci, potrebujeme demokratickú revolúciu. Práve ste počuli, čo povedal predchádzajúci rečník. Často vidíme, že keď človek ide príliš ďaleko a príliš rýchlo, dosiahne pravý opak toho, o čo sa pôvodne snažil.

Mottom tejto skupiny je, že ak sa Európska únia rozvíja príliš rýchlo, vyústi to presne do toho, čo nechce, a to je nový nacionalizmus. Práve to v tejto chvíli vidíme v mojej krajine. Pochádzam z krajiny, ktorá sa rozdelila na dve časti. Na západe, vo Vorarlbersku a ešte trochu za ním, sa tešíme z otvorených hraníc, zatiaľ čo na východe môžete vidieť, že sme so schengenským priestorom zašli príďaleko a prírychlo. Čo sa nám za to v našej krajine a inde dostáva, je nový revanšizmus a nacionalizmus.

Nesmieme sa skrývať za odborné rozpravy. Musíme týmto problémom čeliť. Samozrejme, to musí nutne znamenať, že Európsky parlament dostane spolurozhodovacie práva a že vy, pán komisár, musíte počkať, kým tieto práva nadobudneme alebo nám ich aspoň štandardne udelia.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Vážený pán predsedajúci, pánovi Carlosovi Coelhoovi blahoželám a podporujem ho. Zároveň by som rád zdôraznil, že táto správa bola vo Výbore pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci prijatá jednomyselne.

Návrh Rady má vplyv na druhú časť mandátu udeleného pracovnej skupine pre schengenské hodnotenie, ktorým je potvrdiť, že *acquis communautaire* sa správne uplatňuje aj po zrušení kontrol na vnútorných hraniciach.

Cieľom tohto mandátu je zefektívniť schengenský hodnotiaci mechanizmus.

Hodnotenie správneho uplatňovania schengenského *acquis* má právny základ v zložkách tretieho piliera, zatiaľ čo ostatné aspekty *acquis* majú právny základ v nástrojoch prvého piliera.

Podľa môjho názoru je navrhovaný právny základ správny, ale nezdá sa, že by sa veľmi zhodoval s viac než významným nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, podľa ktorej sa funkcie a právomoci, na ktorých sa v súčasnosti podieľajú dva piliere, zjednotia.

Návrh sotva obsahuje nejaké nové prvky, ktoré ho odlišujú od hodnotiaceho mechanizmu platného v súčasnosti, a pán Coelho ich spomenul *ex novo*. Zavádza však očividne významnú zmenu, keďže dokument, ktorý je pred nami, by znamenal presunutie funkcií, ktoré v súčasnosti vykonáva Rada, na Komisiu.

Tento presun právomocí *de facto* znamená, že Parlament a samotné členské štáty sú v rámci hodnotiaceho procesu zatlačené do úzadia napriek tomu, že práve oni sú tí, ktorí majú moc nad bezpečnosťou ich vonkajších hraníc.

Parlament, ktorý zastupuje európskych občanov, hrá v bezpečnostných otázkach základnú a vedúcu úlohu. Naša úloha je dôležitá a uznáva sa to aj v Lisabonskej zmluve.

Vážený pán predsedajúci, chceme teda počkať tri mesiace, pretože ak počkáme, nebude potrebné znovu otvárať túto záležitosť.

A ešte jedna vec, pán predsedajúci: práve som zbadal pána podpredsedu, ako si oblieka pulóver. Je tu mrazivo chladno. Chcem sa ospravedlniť, pretože musím odísť. Neodchádzam však preto, lebo nechcem sledovať rozpravu, ale preto, lebo ma začína chytať zápal priedušiek, čo vôbec nie je príjemné. Bol by som teda vďačný, keby ste s tým mohli niečo urobiť, pán predsedajúci.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Chladno je tu možno aj preto, lebo Komisia veľmi málo prihliada k nášmu Parlamentu a k stanoviskám nášho Parlamentu. Takže možno v budúcnosti sa naše vzťahy oteplia a ja verím, že táto situácia pre pána komisára rovnako ako táto diskusia nie je veľmi príjemná, lebo sa zdá, že naše stanovisko je spoločné alebo aspoň väčšinovo spoločné. Týmto by som sa rovnako chcela poďakovať spravodajcovi za jeho správu.

Vytvorenie schengenského priestoru prinieslo totiž skutočný voľný pohyb našim občanom v schengenskom priestore a bol z môjho pohľadu jedným z najväčších úspechov európskej histórie. Je pred nami však ešte veľa práce. Zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach si vyžaduje úplné zabezpečenie a aj dôveru medzi jednotlivými aktérmi vo vzťahu k ich schopnosti plne vykonávať sprievodné opatrenia. Preto vytvorenie monitorovacieho a evaluačného mechanizmu je veľmi dôležité a aj z dôvodu, aby sme pociťovali podporu zo strany občanov členských štátov. Túto agendu veľmi často využívajú krajne pravicoví extrémisti, ktorí šíria informácie, že schengenský priestor vlastne umožňuje prieniku rôznych aktérov páchania trestnej činnosti do krajín, ktoré sú v rámci schengenského priestoru, a občania našich štátov sa nás celkom oprávnene pýtajú, ako tomu chceme v budúcnosti zabrániť.

Princíp medziinstitucionálnej koordinácie – to je tiež veľmi dôležitý moment, ktorý Komisia vo svojom návrhu skôr potláča, ako posilňuje, čo je samozrejme na škodu veci, pretože ako tu spomenuli už viacerí

predrečníci, onedlho všetci veríme, že bude platiť Lisabonská zmluva, a preto by bolo dobré, keby tam už tento kontext bol zapracovaný.

Takisto nevidíme dôvod na to, aby Európsky parlament nedostával vo výročnej správe všetky relevantné informácie – žiaľ, Komisia si túto zásadu demokracie takisto vo svojom stanovisku neosvojila. Preto sa podobne ako spravodajca prikláňam k stanovisku spravodajcu vrátiť návrh Komisie a budeme trvať na tom, aby do neho bol zapracovaný spolurozhodovací postup, a takisto aby bol celý tento princíp zjednodušený a aby bol celý proces transparentnejší.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Vážený pán predsedajúci, tak ako pán Coelho a mnohí ďalší poslanci by som rada zdôraznila, že vytvorenie schengenského priestoru v osemdesiatych a deväťdesiatych rokoch 20. storočia bolo jednou z najvýznamnejších reforiem našich čias. Tvrdí sa, že Jean Monnet, jedna z najvýznamnejších postáv EÚ, povedal, že cieľom Európskej únie nie je spájať národy, ale spájať ľudí.

Počas niekoľkých storočí sa pohyb osôb v Európe vážne zredukoval. Vzťahom medzi európskymi krajinami vládlo podozrievanie našich druhov. Medzi krajinami niekedy jednoznačne chýbala dôvera. Vzťahy sa niesli skôr v znamení nedôvery než dôvery. Našťastie, to je už minulosťou a teraz vidíme, že Európa má nové možnosti. Väčšina z nás, ktorí sedíme v Európskom parlamente, má už dlhší čas možnosť využívať slobody, ktoré schengenský priestor poskytuje. Je ľahké zabudnúť na jedinečnú úroveň dôvery medzi štátmi, ktoré vytvorili základ jeho vzniku. Je ľahké zabudnúť na náročnú cestu k tomuto bodu. Voľný pohyb je však predpokladom na to, aby boli ľudia schopní stretávať sa aj cez štátne hranice.

Vážený pán predsedajúci, ako pán Coelho správne poznamenal, je, samozrejme, dôležité, aby existoval účinný a transparentný hodnotiaci mechanizmus schengenského *acquis*. Cieľom je, aby tento priestor zostal priestorom, ktorý definuje voľný pohyb, a aby sa v tomto smere rozvíjal. Základom Schengenu však nie je samotný mechanizmus, ale dôvera medzi štátmi, ktoré sú zapojené do spolupráce. Pre tento mechanizmus je dôležité, aby bol účinný a transparentný, a preto vidím v návrhu Komisie problém. Problém je, že súčasná úloha Rady sa presúva na Komisiu a rozsah spolupráce sa vážne obmedzuje. Mojou najzávažnejšou námietkou však je, že my, všeobecne zvolení zástupcovia v Európskom parlamente, sme z tohto procesu vylúčení.

Hovoríme o niečom takom odbornom ako hodnotiaci mechanizmus, ale nesmieme zabúdať, že sa to týka hlavného základu európskej spolupráce: slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Pre nás všetkých je preto dôležité, aby sme boli súčasťou prijímania nových rozhodnutí v tejto oblasti. Z toho dôvodu by som chcela vyzvať Komisiu, aby vzala do úvahy kritiku, ktorá odznela v tomto Parlamente. Komisiu naliehavo žiadam, aby čo najrýchlejšie prišla s novým a lepším návrhom. Podstatou nového návrhu musí byť, že všetky pozmeňujúce a dopĺňujúce návrhy hodnotiaceho mechanizmu musia byť predmetom spolurozhodovania medzi Komisiou, členskými štátmi a predovšetkým všeobecne zvolenými zástupcami v Európskom parlamente.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Vážený pán predsedajúci, cieľom návrhu Komisie je posilniť úlohu pracovnej skupiny pre schengenské hodnotenie tým, že sa tento mechanizmus zefektívni a spriehľadní, aby sa tak zabezpečilo účinné a dôsledné uplatňovanie schengenského *acquis*. Je však zvláštne, že napriek voľnému pohybu v rámci Európskej únie sa zároveň tlačí na vytvorenie systému, ktorý má ďaleko od splňania všetkých postupov dodržiavania ľudských práv. Problém, ktorý máme pri hodnotení uplatňovania schengenského *acquis*, spočíva práve v našom probléme prijať, že *acquis* vytvára ustanovenie pre výmenu citlivých informácií, „osobných spisov“ a represívnych mechanizmov, ktoré boli vytvorené s výhovorkou, že ide o ochranu európskeho priestoru a voľného pohybu.

Komisia sa má prečo znepokojovať. Zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach závisí od primeraných kompenzačných opatrení týkajúcich sa posilnenia kontrol na vonkajších hraniciach a spolupráce medzi políciou, colnými úradmi a súdmi. Znamenalo to tiež, a stále znamená, neustálu výmenu informácií a využívanie biometrických víz na vstup do Európskej únie. Myslíme si, že akékoľvek hodnotenie musí brať do úvahy vhodnosť všetkých dôležitých opatrení, ktoré boli prijaté, a nemalo by len overovať ich uplatňovanie. Za žiadnych okolností nebudeme súhlasiť s návrhom, ktorý, keby prešiel, poskytne väčšiu legitimitu prevažne represívnym opatreniam, a to prostredníctvom mechanizmov na ich hodnotenie.

Nicole Sinclair (EFD). – Vážený pán predsedajúci, vždy som si myslela, že byť poslankyňou Európskeho parlamentu je strata času, ale dnes večer je to priam vrchol. Hovoríme tu o niečom, na čom v skutočnosti vôbec nezáleží, pretože Lisabonská zmluva, ktorú ste násilne pretlačili, má nadobudnúť platnosť budúci mesiac alebo tak podobne, a túto záležitosť budeme musieť prerokovať znovu. Takže sme tu a mrháme časom. Naozaj vám za to veľmi pekne ďakujem.

Pozrime sa kritickým okom na Schengenskú dohodu a na to, čo v skutočnosti znamená pre Európu. Umožňuje zločinom, obchodníkom s ľuďmi a drogovým dílerom samostatne cestovať tisíce kilometrov. Umožňuje, aby sa na opačnej strane Lamanšského prielivu rozrastali tábory ako Sangatte a Jungle, kde ľudia žijú v žalostných podmienkach. Dúfam, že ste na seba hrdí.

Mali by ste si uvedomiť, že podľa Dohovoru OSN o právnom postavení utečencov z roku 1951 by mal utečenec požiadať o azyl v prvej bezpečnej krajine, ale vy to ignorujete. Ignorujete medzinárodné právo a vyhlasujete sa za zodpovednú právnu osobu, ktorú by z vás mala urobiť Lisabonská zmluva. No tak, nežartujte: toto miesto je na smiech! Obyvatelia Spojeného kráľovstva chcú kontrolovať svoje vlastné hranice. Majú dosť toho, ako ich ovládajú. Na záver ešte jedno varovanie: Briti sú čestní, tolerantní a dôverčiví ľudia, ale ak nás zatlačíte príliš ďaleko, budeme klásť odpor. A keď budeme klásť odpor, zvíťazíme.

PREDSEDÁ: PANI DURANT

podpredsedníčka

Philip Claeys (NI). – (NL) Vážená pani predsedajúca, účinnejší hodnotiaci mechanizmus na monitorovanie uplatňovania schengenského *acquis* je určite potrebný, ale mám dojem, že sme pohltení diskutovaním o niečom nezmyselnom, zatiaľ čo vonkajšie hranice EÚ sú plné dier. Toto rozhodne viac súvisí s nedostatkom politickej vôle efektívne monitorovať vonkajšie hranice, ktorým sa vyznačujú vlády väčšiny členských štátov a samotná EÚ, než s nedostatkom účinných hodnotiacich mechanizmov.

Všetci dobre vieme, že niektoré členské štáty nie sú schopné alebo ochotné chrániť svoje vonkajšie hranice EÚ proti nezákonnému prisťahovalectvu. Všetci dobre vieme, že niektoré vlády podkopávajú celý schengenský systém prostredníctvom masovej legalizácie pobytu nezákonných prisťahovalcov. Ako príklad by som uviedol vládu premiéra Zapatera v Španielsku, ale aj vlády Talianska, Holandska a v neposlednom rade Belgicka. Belgická vláda v súčasnosti pripravuje rozsiahle zlegalizovanie pobytu ďalších nezákonných prisťahovalcov, čím ohrozuje celý systém, keďže nezákonní prisťahovalci, ktorých pobyt sa týmto zlegalizuje, sa budú môcť usadiť, kdekoľvek sa im v Európskej únii zažičia.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dámy a páni, modernizácia Schengenského informačného systému sa stáva nočnou morou. S ďalším rozširovaním EÚ rastie riziko terorizmu a organizovaného zločinu, a preto sa vyššia úroveň bezpečnosti musí stať prioritou. Je trestuhodné, že sa prechod na novú databázu opäť odkladá. Systém obsahuje údaje o nezvestných osobách, kradnutom tovare a súdnych konaniach. Súčasný systém funguje od roku 1995 a bol vytvorený pre maximálne 18 krajín. Chcem oceniť flexibilitu Komisie, ktorá umožnila rozšírenie schengenského priestoru aj napriek oneskoreniu SIS II. Samozrejme, začlenenie deviatich nových členských štátov bolo možné len za výnimočných podmienok.

Druhá verzia systému sa oneskorí prinajmenšom do roku 2011. Predpokladá sa, že prinesie zdokonalenie administratívy, flexibility, bezpečnosti a zväčšenie objemu archivovaných údajov a zároveň poskytne ďalšie nové funkcie. Umožní prístup ďalších štátov vrátane zapojenia Veľkej Británie a Írska. Aj agentúra FRONTEX musí mať všetky právomoci, ktoré potrebuje na účinný boj proti nezákonnému prisťahovalectvu. Mám však výhrady ku komunitarizácii pracovnej skupiny pre schengenské hodnotenie, pretože sa obávam, že sa tým členské štáty zbavia svojej zodpovednosti za zaistenie kontrol. Na druhej strane by som chcela upozorniť na skúsenosti českých občanov, keďže viem o prípadoch, keď nemeckí a rakúski policajti bezdôvodne obťažovali českých vodičov.

Je mi ľúto, že prezident Klaus nezmyselne odkladá ratifikáciu Lisabonskej zmluvy, ale je jasné, že čoskoro po tom, ako zmluva nadobudne platnosť, bude musieť Komisia predložiť tieto právne predpisy znovu, a to podľa spolurozhodovacieho postupu Európskeho parlamentu. V tejto chvíli som preto za zamietnutie predložených textov, ako navrhuje pán Coelho, a blahoželám mu ku kvalitnej správe.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Vážená pani predsedajúca, slovo „Schengen“ odznelo v tomto Parlamente veľakrát. Väčšina z nás sa zhodne na tom, že vytvorenie Schengenu je veľký úspech a občania nových krajín, nových členských štátov Európskej únie, to považujú za výrazný úspech integrácie. Schengen však zároveň predstavuje obrovský záväzok, ktorý na seba zobrali práve nové členské štáty – pobaltské štáty, Poľsko, Slovensko, Rumunsko a Bulharsko. Zodpovednosť za východnú pozemnú hranicu Európskej únie nesú nové členské štáty a tento záväzok si plnia nesmierne dobre.

Rád by som však hovoril o niečom, čo v tomto Parlamente neodznelo. To, čo je pre nás vecou obdivu a pýchy, myslím tým Schengen a slobodu pohybu, je nočnou morou a zdrojom obrovských problémov pre všetkých tých, na ktorých sa vzťahuje vízová politika a potreba získať takzvané „schengenské víza“. Hovorím

o obyvateľoch Ukrajiny, Moldavska a ďalších krajín na východe, ktorí chcú cestovať do Európskej únie. Schengenské víza boli zavedené, ale sú veľmi drahé. Za tieto víza musia ľudia zo spomínaných krajín zaplatiť zhruba toľko, čo zarobia za mesiac. Sú podrobení ponižujúcemu postupu na získanie týchto víz a musia vystávať v obrovských radoch. Aj takýto je Schengen. Pre nich Schengen znamená poníženie, múr a problém.

Pokiaľ ide o vytvorenie systému na hodnotenie fungovania schengenskej politiky, rád by som aspoň spomenul záležitosti týkajúce sa vízovej politiky. Chcel by som zhodnotiť práve toto. Možno na to existoval nejaký druh odôvodnenia, ale nevieme, ako dlho bude táto politika v platnosti. Rád by som zhodnotil, ako sme zaviedli také nástroje, ktoré nás oddeľujú od mnohých ľudí, ktorí, celkom prirodzene, chcú vstúpiť do nášho priestoru, do schengenského priestoru. Hoci táto záležitosť nie je predmetom správy, chcel som tu počas dnešnej rozpravy povedať tieto slová.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vážená pani predsedajúca, ako viete, v súčasnosti tu máme 28 krajín vrátane 25 členských štátov EÚ, ktoré zrušili kontroly osobnej dopravy na spoločných hraniciach. Tento stupeň slobody pohybu očividne závisí od širšej dôvery medzi príslušnými štátmi.

Pre voľný pohyb osobnej dopravy je absolútne nevyhnutné, aby bol udržateľne usmerňovaný prostredníctvom účinných opatrení na okrajoch EÚ. V tejto súvislosti je najdôležitejší účinný dohľad a kontrola vonkajších hraníc, ktoré sa, ako vieme, majú vykonávať podľa jednotnej normy prostredníctvom Schengenského informačného systému a zavedenia zosúladených požiadaviek na vstup pre občanov tretích krajín. Od toho sme však stále veľmi ďaleko. Zosúladenie so spríevodnými mechanizmami je preto základným faktorom bezpečnosti občanov EÚ.

Moju krajinu Rakúsko to zvlášť ovplyvňuje z dôvodu geografickej blízkosti k východoeurópskym štátom. V tejto súvislosti si len spomeňte na posledné incidenty, ku ktorým došlo počas zabavenia chladiarenského kamióna v Rakúsku, v ktorom sa našlo 64 nezákonných kurdských prisťahovalcov, ktorých pašovali z Turecka cez Maďarsko a Rakúsko do Nemecka. Tento prípad dokazuje, aké dôležité je môcť sa spoľahnúť na poriadnu a účinnú kontrolu vonkajších hraníc a ako ojedinele sa to stáva.

Pokiaľ ide o vnútorné veci, v mnohých regiónoch Európy musíme bojovať aj s rastúcou kriminalitou, ktorej pôvodcom sú čoraz častejšie organizované cezhraničné gangy. Z tohto dôvodu som presvedčený, že by sme mali starostlivo zvážiť dočasné opätovné zavedenie kontrol na vnútorných hraniciach. Ako viete, tento krok sa ukázal ako veľmi účinný počas futbalových majstrovstiev UEFA v roku 2008.

Keďže zavedenie hodnotiaceho mechanizmu na monitorovanie uplatňovania schengenského *acquis* je kľúčovým záujmom členských štátov a, ešte presnejšie, ich občanov, som presvedčený, že pre Európsky parlament, ktorý týchto občanov zastupuje, je veľmi dôležité, aby bol zapojený do týchto rozhodnutí.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Vážená pani predsedajúca, dámy a páni, oba návrhy plne presúvajú na Komisiu právomoci, ktorými až doteraz disponovala Rada.

S blížiacim sa nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy a následným zrušením pilierovej štruktúry Spoločenstva sa právna situácia podstatne zmení a bude hlboko odlišná. Z tohto dôvodu bude musieť byť hodnotiaci mechanizmus založený na dôslednom vymedzení úloh, ktoré sú v súčasnosti rozdelené medzi prvý a tretí pilier.

Preto mám pocit, že je nevyhnutné, aby návrh zaistil väčšie zapojenie členských štátov – nemyslím si, pán Barrot, že zapojenie odborníkov je postačujúce – a predovšetkým skutočné zapojenie a skutočnú účasť Európskeho parlamentu v rámci koordinačnej skupiny mechanizmu na monitorovanie a overenie náležitého uplatňovania schengenského *acquis*. Okrem toho si myslím, že by sme prostredníctvom komplexnejších a presnejších kritérií mali stanoviť a lepšie zadefinovať, ako využívať parameter migračného tlaku, ktorý určuje najrizikovejšie oblasti, kde by sa mali konať neohlásené návštevy.

Na záver by som chcel povedať, že návrhy by sa mali posudzovať ako jeden balík, nie osobitne, keďže oba predstavujú spoločné aspekty tej istej problematiky a majú rovnaké nedostatky. Je to aj preto, lebo po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy bude uplatniteľným postupom spolurozhodovanie.

Z tohto dôvodu plne podporujem stanovisko pána Coelho a výzvy, aby Komisia stiahla tieto návrhy a predložila iné, lepšie, ktoré vezmú do úvahy to, čo sa objavilo v tejto rozprave.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Členstvo v schengenskom priestore prináša úplnú slobodu pohybu pre občanov členských štátov v tejto oblasti, a tým úplné odstránenie hraníc medzi členskými štátmi. Bezpečnosť schengenského priestoru závisí od toho, ako prísne a efektívne vykonávajú členské štáty kontroly

na svojich vonkajších hraniciach. Vzhľadom na to, že v tomto prípade ide o dvojité mechanizmus, musí sa uplatniť, keďže hovoríme o hodnotení a overovaní uplatňovania schengenského *acquis* Spoločenstva s cieľom zabezpečiť, aby sa uplatňovalo transparentným, účinným a dôsledným spôsobom.

Návrh rozhodnutia a nariadenia Komisie by sme mali privítať, keďže máme pocit, že to zvýši úroveň vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi, ktoré patria do priestoru bez akýchkoľvek vnútorných hraníc, a zabezpečí vysoko jednotné normy v rámci konkrétneho uplatňovania schengenského *acquis*. Sme však presvedčení, že návrhy Komisie by sa mali zrevidovať a vziať do úvahy to, že Lisabonská zmluva nadobudne platnosť.

Vítam skutočnosť, že v návrhu Komisie členské štáty spolupracujú s Komisiou ako súčasť koordinačnej skupiny s cieľom umožniť Komisii, aby uplatnila tento hodnotiaci mechanizmus. Zároveň vítam, že sa vypracovávajú niektoré viacročné programy a zapájajú sa niektorí odborníci z jednotlivých krajín s cieľom uskutočniť návštevy na mieste, čo pomôže lepšej výmene informácií medzi členskými štátmi v oblasti *acquis* Spoločenstva. Po tom, ako Lisabonská zmluva vstúpi do platnosti, sa však policajná a justičná spolupráca stane súčasťou prvého piliera, teda piliera právnych predpisov Spoločenstva.

Chcela by so tiež upozorniť na skutočnosť, že článok 14 návrhu rozhodnutia Rady o zavedení hodnotiaceho mechanizmu na monitorovanie uplatňovania schengenského *acquis* stanovuje, že Komisia musí Parlamentu a Rade predložiť výročnú správu. Chcela by som však zopakovať, že návrh treba prehodnotiť tak, aby bral do úvahy ustanovenia Lisabonskej zmluvy.

Na záver by som ešte rada dodala, že návrh, ktorý Komisia podala v súvislosti s návrhom rozhodnutia Rady zaviesť tento hodnotiaci mechanizmus, má závažné dôsledky aj pre nové členské štáty, keďže v tomto prípade diskutujeme o postupe uplatňovania ustanovení schengenského *acquis* v dvoch fázach. Niektoré z nich figurujú v prílohe I prístupových zmlúv a ďalšie majú nadobudnúť platnosť po tom, ako Rada prijme rozhodnutie týkajúce sa istých ustanovení schengenského *acquis*.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, je dobre, že diskusia, ktorú dnes vedíme s cieľom zhodnotiť schengenské *acquis*, prebieha v rovnakom čase ako širšia rozprava o Štokholmskom programe, ktorá začína v Európskej únii a zároveň v Európskom parlamente. Je to veľký projekt, ktorý sa týka mimoriadne dôležitých oblastí života občanov EÚ, ako sú spravodlivosť, sloboda a bezpečnosť. Napríklad dve zložky programu, sloboda a bezpečnosť občanov EÚ, by mali byť jasne zahrnuté do hodnotenia schengenského projektu.

Musíme si preto položiť otázku, za akým účelom bola Európska únia založená, a prečo je pre nás také dôležité, aby tento veľký projekt uspel. Napokon, nebola vytvorená pre politikov alebo medzinárodné organizácie, ale pre jednotlivé štáty. V skutočnosti bola založená pre dobro jej občanov. Preto je dobro občanov, ich voľnosť a sloboda, ale aj najvyššie možné bezpečnostné normy, ktoré by im mali byť zaručené, jednou z najdôležitejších súčastí práce, ktorú by mali inštitúcie EÚ vykonávať.

Preto nie je dobré, že diskutujeme o schengenskom priestore osobitne, bez toho, aby sme túto diskusiu spojili s hodnotením migračného programu EÚ, vízového programu a programu spolupráce so susednými krajinami. Pretože len vtedy môžu spoločná diskusia a spoločné hodnotenie situácie viesť k tomu, aby sme dosiahli náležité závery. Práve na to slúži zapojenie Parlamentu do prijímania týchto rozhodnutí a ja dúfam, že k tomuto zapojeniu dôjde.

Som preto presvedčený, že Schengenu sa darí dobre. Napriek tomu, že pôvodne sa povedalo, že vstup nových krajín do schengenského priestoru nebude možný bez prijatia systému SIS II, prijatie 10 krajín v roku 2004 ukázalo, že to možné bolo a nestalo sa nič hrozné. Teraz len musíme dávať pozor na to, aby sme zaistili, že mechanizmy určené na zdokonalenie a sprísnenie fungovania systému budú vytvorené čo najrýchlejšie, samozrejme, za účasti Európskeho parlamentu. Preto si Carlosa Coelhoa vážim a jeho správu plne podporujem.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Vážená pani predsedajúca, rada by som sa pridala k výzvam adresovaným Komisii, aby stiahla tento návrh a predložila nový, ktorý bude stáť na inom právnom základe.

Ide tu o jasný pokus odsunúť Parlament bokom od tejto dôležitej problematiky. Právne služby Parlamentu potvrdili, že pre tento návrh by sa mohol vybrať iný právny základ, ktorý by umožnil plné zapojenie Parlamentu do tohto procesu.

Schengenský informačný systém, schengenské víza, Kódex schengenských hraníc a vízový kódex podliehajú spolurozhodovaciemu postupu a keďže sa blížime k ratifikácii Lisabonskej zmluvy a k zjednodušenejšej a jednotnejšej právnej štruktúre v celej Európskej únii, mali by sme byť svedkami širšieho zapojenia Parlamentu do tejto problematiky, a nie jeho obmedzovania. V súčasnom návrhu sa nič také neodráža.

Boli sme svedkami významnej dohody o týchto otázkach, ku ktorej strany dospeli na pôde výborov, a dúfam, že pevné a jasné stanovisko celého Parlamentu spolu s náležitým zhodnotením právnych okolností vyústia do prepracovania návrhu a predloženia jeho primeranejšej podoby, ktorá ho nahradí.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Vážená pani predsedajúca, tak ako väčšina mojich kolegov poslancov plne podporujem správu pána Coelho, ktorému úprimne ďakujem za vynikajúco vykonanú prácu.

Už od začiatku bola takzvaným *raison d'être, sine qua non*, teda nevyhnutnou podmienkou odstránenia kontrol na vnútorných hraniciach existencia kompenzačných opatrení navrhnutých, aby zabránili veľmi obávanému nedostatku bezpečnosti. Tieto opatrenia tvoria základ vzájomnej dôvery, ktorá je pre dobrú spoluprácu v schengenskom priestore rozhodujúca. Takže len s účinným a transparentným mechanizmom na hodnotenie uplatňovania tohto schengenského *acquis* budeme schopní zabezpečiť, aby sa táto dôvera zachovala a aby vďaka tomu členské štáty spolupracovali na veľmi vysokej úrovni.

Výzva je teda obrovská a úloha Parlamentu vo vytvorení tohto nového mechanizmu musí tejto výzve zodpovedať. Z toho vyplýva, že ak bude tento text prijatý predtým, ako Lisabonská zmluva nadobudne platnosť, mechanizmus alebo prinajmenšom tie jeho zložky, ktoré spadajú pod prvý pilier, budú musieť byť prijaté na základe spolurozhodovacieho postupu.

Okrem toho, keď musia závery rozhodne vychádzať zo začlenenia schengenského *acquis* do právnych predpisov Spoločenstva a právnych predpisov EÚ, neznamená to, že riadenie tohto hodnotenia by sa malo zveriť výlučne do rúk Komisie.

Členské štáty sa musia vo väčšej miere zapojiť do tohto hodnotiaceho mechanizmu, lebo inak hrozí, že sa táto vzájomná dôvera oslabí. To isté platí pre vnútornú bezpečnosť našich členských štátov. Ak jeden členský štát neuplatňuje toto *acquis* poriadne, následkami trpia všetky ostatné členské štáty.

A napokon, pokiaľ ide o efektívnosť, nezdá sa mi primerané, aby sme zabezpečovali dva samostatné mechanizmy pre dve hodnotiace fázy, ktorými sú kontrola pred uplatnením *acquis* a uplatnenie *acquis* zo strany krajín, ktoré patria do schengenského priestoru.

Preto sa pripájam k pánovi Coelho, ktorý vyzýva Komisiu, aby stiahla tento návrh a predložila nám nový, ktorý bude brať viac do úvahy filozofiu *acquis* a úlohu členských štátov pri hodnotení jeho uplatňovania.

Alan Kelly (S&D). – Vážená pani predsedajúca, na tento Parlament sa obraciam s veľkou ľútosťou ako poslanec z krajiny, ktorá sa ešte nerozhodla pripojiť k Schengenskej dohode. Pripojenie sa k tejto dohode je niečím, čo by som rád podporil. Dúfam, že pracovná skupina pre schengenské hodnotenie napokon Írskemu štátu, a, samozrejme, aj našim susedom v Británii ukáže nepochybné výhody schengenského priestoru.

Sloboda pohybu je základným právom a pilierom občianstva EÚ, o ktoré sa všetci usilujeme. Schopnosť zredukovať hranice a poskytnúť občanom EÚ slobodu a cestovné výhody je celkom pozoruhodná, najmä vzhľadom na európske dejiny. Skutočnosť, že sa to podarilo súčasne so zvyšovaním schopnosti našich orgánov bojovať proti zločinu, ktorý je spojený s prekračovaním hraníc, je významným historickým činom a jedným z doteraz najväčších úspechov EÚ. Práve Schengenská dohoda podnietila Írsko k tomu, aby vytvorilo systém obsahujúci všetky údaje z trestných registrov, ktorý sa, dúfam, v nasledujúcich rokoch prepojí s európskym systémom. Schengen funguje nesmierne dobre a všetci to jasne vidia.

Práve z dôvodu tohto pozoruhodného úspechu je poľutovaniahodné, že moja vlastná krajina sa do Schengenu zapája len postupne. Zatiaľ čo v celej oblasti policajných záležitostí prebieha plná spolupráca medzi írskymi bezpečnostnými orgánmi a našimi európskymi partnermi, írski občania si neužívajú výhody EÚ naplno. Zrušenie hraničných kontrol si vyžaduje vzájomnú dôveru medzi všetkými príslušnými členskými štátmi. Bohužiaľ, stanovisko írskej vlády je zatiaľ také, že nemôže plne dôverovať svojim európskym susedom, a pokiaľ ide o voľný pohyb osôb v rámci Európy, funguje na nižšej úrovni. Je mi to veľmi ľúto. To, čo skutočne potrebujeme, je vízový systém pre celú EÚ, ku ktorému schengenský priestor a dnešná rozprava, dúfam, prispejú.

Pokiaľ ide o návrh, ktorý máme pred sebou, rád by som Komisiu požiadal, aby ho stiahla. Myslím si, že dáva Komisii priveľkú právomoc. V podstate sa snaží odignorovať Európsky parlament. Komisia by sa k nám mala vrátiť s návrhmi, ktoré rešpektujú spolurozhodovací postup. Bez ohľadu na túto rozpravu bude po prijatí Lisabonskej zmluvy aj tak potrebné predložiť nové návrhy.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Vážená pani predsedajúca, najskôr by som chcel zablahoželať pánovi Coelhovi k veľmi dobre vykonanej práci. Vytvorenie jednoduchého, účinného a transparentného hodnotiaceho mechanizmu, ktorý by dopĺňal súčasné schengenské hodnotenie, je veľmi vítanou iniciatívou.

Je tu však aj niekoľko problémov týkajúcich sa ochrany údajov, ktoré už pán spravodajca zdôraznil. Bohužiaľ, napriek potrebným vylepšeniam sme v rámci súčasného postupu len poradným orgánom. Keď nadobudne platnosť Lisabonská zmluva, Parlament automaticky získa spolurozhodovacie právomoci v záležitostiach, ktoré spadajú pod tretí pilier. Keďže v stávke je bezpečnosť schengenského priestoru a jeho občanov, do vytvorenia týchto hodnotiacich systémov by mali byť vo veľkej miere zapojení všetci hráči, aby tak bolo možné zaručiť a upevniť zásadu vzájomnej dôvery, ktorá je na zachovanie schengenského priestoru nevyhnutná.

Z týchto dôvodov podporujem pána spravodajcu v jeho iniciatíve, ktorá Komisiu žiada, aby stiahla tieto návrhy a predložila nové a kompletnejšie.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Chcela by som pánovi Coelhovi zablahoželať k vynikajúco odvedenej práci a odhodlaniu, ktoré preukázal v snahe vytvoriť hodnotiaci mechanizmus na overenie uplatňovania schengenského *acquis* jednoduchým, účinným a transparentným spôsobom.

Zavedenie voľného pohybu v rámci územia EÚ a zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach považujem za najvýznamnejšie úspechy Európskej únie. Vzhľadom na priepustnosť hraníc potrebujeme pri zavádzaní schengenského *acquis* do skutočnej praxe prísne normy, aby sme boli schopní zachovať zvýšenú úroveň vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi vrátane ich schopnosti zaviesť opatrenia sprevádzajúce zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach.

Musíme zdokonaľiť hodnotiaci mechanizmus na monitorovanie uplatňovania schengenského *acquis*. Potreba zachovať vysokú úroveň bezpečnosti a dôvery si vyžaduje dobrú spoluprácu medzi vládami členských štátov a Komisiou. Vzhľadom na závažnosť nariadení v tejto oblasti z hľadiska základných práv a slobôd musí Európsky parlament trvať na presadení toho, aby sa Lisabonská zmluva stala podmienkou, ktorá bude predchádzať akýmkoľvek legislatívnym zmenám zahŕňajúcim posilnenie bezpečnosti hraníc.

Keď si pomyslíme, aká dôležitá je táto legislatívna iniciatíva, je poľutovaniahodné, že Európsky parlament hrá skôr úlohu poradcu než spoločného zákonodarcu, ktorým by mal byť.

Vytvorenie priestoru spravodlivosti, slobody a bezpečnosti je najvyššou prioritou Európskej únie. Práve preto je pre členské štáty, Komisiu a Európsky parlament nevyhnutné, aby boli rovnocenne zapojení do jeho zachovávaní a rozvíjania.

Z tohto dôvodu plne podporujem návrh pána spravodajcu vyzvať Komisiu, aby Európskemu parlamentu predložila nový vylepšený návrh a poskytla Parlamentu príležitosť prevziať svoju úlohu spoločného zákonodarcu.

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Vážená pani predsedajúca, prežili sme v tomto Parlamente náhle ochladenie.

V tejto rozprave pravdepodobne došlo k nedorozumeniu, a to v tom zmysle, že cieľom návrhov je komunitarizovať tento hodnotiaci proces. Je pravda, že máme schengenský priestor. Tiež som si všimol, že prevažná väčšina poslancov Európskeho parlamentu oslavuje tento schengenský úspech, ktorý nám umožňuje užívať si slobodu pohybu a zároveň bezpečnosť.

Je pravda, že schengenské hodnotenie spočiatku stálo na medzivládnom základe a že Komisia tu vystupovala len ako pozorovateľ. Pravdou však je, že Komisia ako strážkyňa zmlúv musí zodpovedať za hodnotenie. V žiadnom prípade však nebude mať v rámci hodnotenia výhradné postavenie – to si musíme riadne vyjasniť. Samozrejme, zapojíme členské štáty. Odborníci z týchto členských štátov budú zapojení do plánovania harmonogramu návštev, uskutočňovania návštev na mieste a prípravy hodnotiacej správy.

Je celkom jasné, že pochybnosti, ktoré zaznamenávame v členských štátoch, sú tiež výsledkom nedorozumenia. Keďže chceme, aby medzi členskými štátmi vládla dôvera, nemáme žiadny dôvod úzko ich nezapojiť do hodnotenia opatrení, ktoré boli prijaté na uplatnenie Schengenu a schengenského *acquis*.

Teraz prejdem k Parlamentu. Aj tu došlo k nedorozumeniu. Naším cieľom nie je vylúčiť Parlament, ako tu niekto povedal. Situácia je taká, že naším cieľom je jednoducho zistiť, ako možno prostredníctvom výročných správ zvýšiť zapojenie Parlamentu. To však v žiadnom prípade nebráni možnosti, že by sme po ratifikácii

Lisabonskej zmluvy udelili Parlamentu dôležitejšiu úlohu v rámci tohto komunitarizovaného mechanizmu. Som trochu neústupčivý, pretože vieme, že pri uplatnení tejto metódy môže prevládnúť všeobecný európsky záujem, aj keď niektorý členský štát môže občas brzdiť snahu o ochranu tohto všeobecného európskeho záujmu.

Je tu teda niekoľko nedorozumení, ktoré by som sa rád pokúsil vyjasniť.

Okrem toho, rád by som tiež povedal, že keď návrhy porovnáme so súčasným mechanizmom, prinášajú istú pridanú hodnotu. Hodnotenie bude oveľa častejšie a jasnejšie. Na základe vyhodnotenia rizík budú plánované návštevy na mieste, budú sa uskutočňovať neohlásené návštevy a v rámci celého hodnotiaceho cvičenia bude existovať vysoká odborná úroveň, pričom niekoľko zúčastnených expertov tieto návštevy zefektívni.

Zdokonalí sa posudzovanie výsledkov odporúčaní, ktoré sa vykonáva na konci hodnotení na mieste.

Takto zmýšľam ja, vážená pani predsedajúca, dámy a páni. Plne chápem, že netrpezlivo očakávate, ako sa po ratifikácii Lisabonskej zmluvy zvýši zapojenie Parlamentu. Niet pochyb, že Parlament musí hrať významnú úlohu v tejto metóde Spoločenstva, ale tento návrh sme vypracovali s komunitarizačnými cieľmi. Je teda zrejmé, že to Európskemu parlamentu následne ponecháva veľmi jasnú možnosť zapojiť sa.

Pozorne som si vypočul všetky vystúpenia a rozhodne som si všimol prakticky jednomyselný postoj Parlamentu. Som však naozaj presvedčený, že toto všetko je založené na nedorozumení, ktoré možno vysvetliť.

Carlos Coelho, spravodajca. – (PT) Na záver by som ešte uviedol tri poznámky. Po prvé, rád by som poďakoval poslancom, ktorí počas tejto rozpravy podporili moju správu a urobili v tejto súvislosti vyhlásenia, a pánovi podpredsedovi Barrotovi za jeho vyjadrenie, ktoré povzbudzuje zapojenie Európskeho parlamentu ako spoločného zákonodarcu, a to s maximálnym využitím možností, ktoré vyplývajú z Lisabonskej zmluvy. Nebolo to pre mňa žiadnym prekvapením. Viem, že pán komisár Barrot zaujíma tento postoj už dlho, ale je dobré, že ako podpredseda Komisie nám podal toto oficiálne vyhlásenie.

Po druhé, rád by som pripomenul niečo, čo pán komisár Barrot povedal, keď spomínal, že rokovania s Radou boli zložité. Aj my sme si toho vedomí a chápeme, že pri prejednávaní tejto záležitosti by sa veci asi ťažko mohli vyvíjať inak. Z tohto dôvodu sme tiež dúfali, že Komisia bude Parlament vnímať ako partnera so spolurozhodovacími právomocami, pretože z hľadiska ich prístupu k Európe sa Komisia aj Parlament jednoznačne stotožňujú s myšlienkou, že rozhodovanie nemôže mať aj naďalej výlučne medzivládny charakter.

Po tretie, rád by som zdôraznil dve veci, o ktorých si myslím, že vyšli najavo počas tejto rozpravy. V prvom rade sa nesmie porušiť súdržnosť. Nemôžu existovať dva hodnotiace systémy. Musí tu byť len jeden, či už pre nové členské štáty Schengenu alebo pre tie, ktoré sa v ňom už etablovali. Okrem toho sa nesmie podkopávať zásada vzájomnej dôvery. Musia sa zapojiť všetky strany. Do hodnotiaceho procesu sa musia zapojiť členské štáty aj európske inštitúcie. Medzi európske inštitúcie nepatrí len Komisia alebo Rada, ale aj tento Parlament, a preto žiadame spolurozhodovací postup.

Predseda júca. – Spoločná rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční zajtra.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písomne. – (LT) Je veľmi dôležité, aby vznikol jednoduchý, účinný, efektívny a transparentný hodnotiaci mechanizmus, ktorý umožní, aby sa schengenský priestor zachoval ako priestor voľného pohybu, pričom je zároveň nevyhnutné prispôbiť medzivládny rámec schengenského hodnotenia rámcu EÚ. Právne služby Európskeho parlamentu vypracovali štúdiu a určili, že na prerokovanie tohto návrhu by mal byť uprednostnený spolurozhodovací postup pred konzultačným postupom. Lisabonská zmluva čoskoro nadobudne platnosť a podľa nej bude mať Európsky parlament väčšie právomoci v oblasti slobody, spravodlivosti a bezpečnosti, do ktorej tento návrh spadá. Keďže bezpečnosť schengenského priestoru a jeho občanov je veľmi dôležitá, musíme si zvoliť spolurozhodovací postup.

Kinga Gál (PPE), písomne. – (HU) Schengenská spolupráca môže mať veľa rôznych podob. Dá sa tu rozpoznať a pozorne preskúmať veľmi veľa uplatnení. Myslím si, že tu a teraz stojí za to, aby som ako poslankyňa Európskeho parlamentu spomenula, že jednou zo základných podmienok voľného pohybu osôb je vytvoriť

kompletný schengenský systém, ktorý by fungoval efektívne a stál na vzájomnej dôvere. Otázky hraničných kontrol, našej spoločnej vízovej politiky, cezhraničnej policajnej spolupráce a ochrany údajov sú len zložkami tohto kompletného systému. Tieto otázky sú rozmanité, ale všetky spája jeden dôležitý faktor. Európskym občanom sa každý deň dávalo a dáva toľko dodatočnej slobody, že to pre nich symbolizuje jeden z najzreteľnejších úspechov existencie Európskej únie.

Ako zástupkyňa voličov v členskom štáte, ktorý sa pripojil len pred niekoľkými rokmi, to môžem s radosťou potvrdiť. Keby nebolo návrhu portugalského predsedníctva EÚ, nové členské štáty by sa nemohli stať súčasťou schengenského systému. Schengenský informačný systém najnovšej (druhej) generácie v súčasnosti stále nefunguje. Za zachovanie tejto slobody zodpovedá Komisia a členské štáty. O tejto záležitosti sa hovorí aj v dvoch otázkach, ktoré sú na programe. Túto zodpovednosť nesie aj Európsky parlament, a práve preto musí byť zapojený do otázok týkajúcich sa slobody občanov. Úsilie pána spravodajcu teda rozhodne podporujem a súhlasím s jeho návrhmi.

Siiri Oviir (ALDE), písomne. – (ET) Vytvorenie schengenského priestoru koncom osemdesiatych a začiatkom deväťdesiatych rokov 20. storočia bolo jedným z najväčších úspechov v európskych dejinách. Ustanovenia schengenského *acquis* sú súčasťou rámca Európskej únie odvtedy, ako v roku 1999 nadobudla platnosť Amsterdamská zmluva. Dôležitou súčasťou dodržiavania uplatňovania pravidiel schengenského *acquis*, ktoré sú súčasťou európskych právnych predpisov, je hodnotiaci mechanizmus, ktorý by mal zaručovať transparentné, účinné a dôsledné uplatňovanie schengenského *acquis* a zároveň odrážať zmeny legislatívnych pomerov, ktoré nastali po začlenení schengenského *acquis* do rámca EÚ.

Súhlasím s názorom pána spravodajcu, že návrhy, ktorými sa dnes zaoberáme, sa obmedzujú na prijatie niektorých všeobecných návrhov na zlepšenie platného schengenského hodnotiaceho mechanizmu, ktoré boli sformulované nedávno. Jedinou novinkou v celom návrhu je nariadenie týkajúce sa možnosti uskutočniť neohlásené návštevy, čo je veľmi vítané. Nemôžem však akceptovať skutočnosť, že úloha, ktorú v súčasnosti zohráva Rada, by sa mala celkovo presunúť na Komisiu. Tento návrh ponecháva veľmi obmedzené možnosti pre spoluprácu s členskými štátmi a drží Európsky parlament mimo tohto procesu. Nemalo by sa zabúdať na to, že ide o priestor založený na slobode, bezpečnosti a spravodlivosti a že zodpovednosť za zachovávanie a zdokonaľovanie tohto priestoru nenesie len Komisia, ktorá ručí za dohľad nad uplatňovaním ústavnej zmluvy, ale aj členské štáty, ktoré nepretržite zodpovedajú za bezpečnosť svojich vonkajších hraníc, a tiež Európsky parlament, ktorý zastupuje občanov Európskej únie.

18. Dohoda medzi ES a Maurícijskou republikou o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch – Dohoda medzi ES a Seychelskou republikou o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch – Dohoda medzi ES a Barbadosom o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch – Dohoda medzi ES a Federáciou Svätý Krištof a Nevis o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch – Dohoda medzi ES a Antiguou a Barbudou o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch – Dohoda medzi ES a Bahamami o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch (rozprava)

Predsedajúca. – Ďalším bodom programu je spoločná rozprava na tieto témy:

- správa pána Busuttila v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návrhu rozhodnutia Rady o uzatvorení Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Maurícijskou republikou o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch (KOM(2009)0048 – C7-0015/2009 – 2009/0012(CNS)).

- správa pána Busuttila v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návrhu rozhodnutia Rady o uzatvorení Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Republikou Seychely o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch (KOM(2009)0052 – C7-0012/2009 – 2009/0015(CNS)).

- správa pána Busuttila v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návrhu rozhodnutia Rady o uzatvorení Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Barbadosom o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch (KOM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS)).

- správa pána Busuttila v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návrhu rozhodnutia Rady o uzatvorení Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Federáciou Svätý Krištof a Nevis o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch (KOM(2009)0053 – C7-0013/2009 – 2009/0017(CNS)).

- správa pána Busuttila v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návrhu rozhodnutia Rady o uzatvorení Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Antigou a Barbudou o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch (KOM(2009)0049 – C7-0016/2009 – 2009/0013(CNS)).

- správa pána Busuttila v mene Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návrhu rozhodnutia Rady o uzatvorení Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Bahamským spoločenstvom o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch (KOM(2009)0055 – C7-0014/2009 – 2009/0020(CNS)).

Simon Busuttil, *spravodajca*. – (MT) Napriek tomu, že tu v rokovacej sále je chladno, budeme sa dnes zaoberať krajinami, ktoré sa môžu pochváliť oveľa vyššími teplotami, čo by nám vyhovovalo viac. Tieto správy v podstate riešia dohodu o zrušení víz pri krátkodobých pobytoch medzi Európskou úniou a jej občanmi a občanmi šiestich rôznych krajín – Maurícijskej republiky, Republiky Seychely, Federácie Svätý Krištof a Nevis, Bahám a Antiguy a Barbudy.

Zrušenie víz sa vzťahuje na občanov Európskej únie, ktorí cestujú do týchto krajín a naopak, to znamená, keď občania týchto krajín cestujú do Európskej únie. Platí pre pobyt v trvaní maximálne tri mesiace počas obdobia šiestich mesiacov. Zrušenie víz sa vzťahuje na všetky kategórie osôb, to znamená na bežných občanov i diplomatov, ktorí cestujú z rôznych dôvodov. Ide predovšetkým o množstvo turistov, ktorí sú občanmi Európskej únie a ktorí cestujú do spomínaných šiestich krajín za rekreáciou, pričom zrušenie víz im výrazne uľahčí situáciu.

Táto dohoda sa však nevzťahuje na občanov, ktorí cestujú za prácou a za účelom zárobku. Súčasťou správ je ustanovenie, v ktorom sa uvádza, že každá zo spomínaných tretích krajín môže túto dohodu pozastaviť alebo vypovedať, ale iba vo vzťahu ku všetkým štátom Európskej únie, nie vo vzťahu k jednotlivým krajinám. Cieľom tohto ustanovenia bolo vytvoriť rovnaké podmienky pre všetkých občanov Európskej únie a zároveň vyjadriť solidaritu. Na druhej strane, Európska únia prijme rovnaké opatrenia, to znamená, že Európske spoločenstvo môže rovnako pozastaviť alebo vypovedať dohodu v mene všetkých svojich členských štátov. Európska únia alebo ktorýkoľvek z uvedených štátov môže pozastaviť celú dohodu alebo jej časť na účely ochrany verejného záujmu, ochrany národnej bezpečnosti, ochrany verejného zdravia, na účely boja proti nezákonnému prisťahovalectvu alebo v prípade opätovného zavedenia vízovej povinnosti krajiny. Predovšetkým by som chcel, pani predsedajúca, ujasniť, že pred uskutočnením hlasovania o týchto správach na úrovni výboru sme žiadali zo strany Európskej komisie záruku úplnej reciprocity, ktorú sme aj dostali. Za hlavnú zásadu v súvislosti so zrušením vízovej povinnosti sme považovali zabezpečenie úplnej reciprocity zo strany týchto krajín, pričom by sme im poskytli to isté. Tak by sa zrušila vízová povinnosť na oboch stranách. Táto dohoda, ktorú sme dosiahli predpísaným spôsobom, znovu jasne potvrdzuje, že Európska únia je schopná jednohlasne rokovať na medzinárodnej úrovni a prejať solidaritu voči všetkým krajinám. Na záver by som chcel ešte raz povedať, že táto dohoda je dôkazom schopnosti Európskej únie otvoriť dvere občanom na celom svete.

Jacques Barrot, *podpredseda Komisie*. – (FR) Vážená pani predsedajúca, som tiež veľmi vďačný pánovi Busuttilovi za jeho výbornú správu.

Šesť krajín mimo EÚ – Antigua a Barbuda, Bahamy, Barbados, Maurícius, Svätý Krištof a Nevis a Seychely – bolo presunutých z negatívneho do pozitívneho zoznamu nariadenia (ES) č. 539/2001, ktoré je v súlade s novým nariadením, nariadením (ES) č. 1932/2006 prijatým 21. decembra 2006, čím sa potvrdilo, že tieto krajiny splnili kritériá stanovené v tomto nariadení.

Zrušenie víz pre občanov týchto krajín sa vykonávalo na základe uvedeného nariadenia až do uzatvorenia a nadobudnutia platnosti bilaterálnej dohody o zrušení víz medzi Európskym spoločenstvom a každou z uvedených krajín.

Ako povedal pán Busuttil, bolo dôležité zabezpečiť úplnú reciprocitu, keďže v minulosti niektoré z týchto krajín stále žiadali od občanov jedného alebo viacerých členských štátov víza.

V dôsledku dočasného vízového režimu, ktorý uplatňovali krajiny CARICOM-u – karibského jednotného trhu – voči občanom niektorých členských štátov počas Svetového pohára v krikete, sa formálne rokovania o zrušení víz začali až v júli 2008.

V snahe zabezpečiť, aby občania mohli čo najskôr využívať výhody zrušenia víz, Komisia navrhla dočasné uplatňovanie dohôd podpísaných 28. mája 2009 a od tohto termínu sa dohody uplatňujú prechodne až dovtedy, kým nebudú dokončené postupy potrebné na ich formálne ukončenie.

Vychádzajúc zo zásady reciprocity sa zrušenie víz vzťahuje na všetky kategórie osôb – držiteľov štandardných, diplomatických alebo služobných/úradných pasov – cestujúcich na akékoľvek účely, s výnimkou účelu vykonávania platenej činnosti.

Ako povedal pán Busuttil, v snahe zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie so všetkými občanmi EÚ obsahujú dohody ustanovenie, v ktorom sa uvádza, že šesť krajín mimo EÚ môže pozastaviť alebo vypovedať dohodu, iba pokiaľ ide o všetky členské štáty Európskeho spoločenstva, a Spoločenstvo môže recipročne tiež pozastaviť alebo vypovedať dohodu, iba pokiaľ ide o všetky jeho členské štáty.

Taká je situácia. Som vďačný Parlamentu a pánovi Busuttilovi za spoluprácu. Podporili sme iniciatívu, ktorá našim spoluobčanom zjednoduší cestovanie. Chcel by som tiež dodať, že tu v tomto trochu chladnom Parlamente môžeme snívať o tom, že skôr či neskôr navštívime všetky tieto úžasné krajiny, ako sú Seychely a Bahamy...

Marie-Christine Vergiat, v mene skupiny GUE/NGL. – (FR) Vážená pani predsedajúca, Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordická zelená ľavica podporuje dohody Európskej únie so šiestimi krajinami, ktoré sú, pán Barrot, nepochybne vysnívanými destináciami.

Ako ste nás informovali, vďaka týmto dohodám budú občania šiestich krajín a recipročne občania EÚ v budúcnosti pri krátkodobých pobytoch oslobodení od vízovej povinnosti – aspoň časť z nich, keďže toto oslobodenie sa nevzťahuje na občanov, ktorí cestujú za prácou alebo vykonávajú v týchto krajinách platenú činnosť ako zamestnanci alebo poskytovatelia služieb, stručne povedané. To znamená, že zrušenie vízovej povinnosti neplatí pre podnikateľov, športovcov a umelcov – pokiaľ vykonávajú jednorazovú činnosť – okrem iného ide aj o novinárov a praktikantov.

Nebuďme príliš nároční a uvítajme tento pokrok, keďže všetkým sú nám známe administratívne formality na našich veľvyslanectvách pri vydávaní víz občanom krajín na juhu.

Som presvedčená, dámy a páni – aspoň tí, ktorí ste tu, že ste všetci počuli o prípadoch umelcov, ktorí sa nemôžu zúčastniť festivalu alebo o športovcoch, ktorí nemôžu štartovať na pretekoch. Naša skupina GUE/NGL podporuje zrušenie všetkých krátkodobých víz. Tieto víza sú v rozpore s voľným pohybom osôb a občania týchto krajín sa dostávajú do začarovaného kruhu, ktorý ich nabáda žiadať o krátkodobé víza, a keď ich získajú, bráni im vrátiť sa späť do krajiny z obavy, že ďalšie víza už nezískajú. V dôsledku toho prijímame v našich krajinách voči držiteľom krátkodobých víz rázne opatrenia a vzniká začarovaný kruh. Dokonca to vedie k súčasnemu rozpadu rodín medzi migrantmi, ktorí žijú v našich krajinách, a ich rodinami, ktoré zostávajú v ich rodných krajinách. Preto sme presvedčení, že tieto dohody sú pozitívnym krokom smerom k inej migračnej politike, ktorá by mužom a ženám umožnila voľný pohyb, rovnako ako kapitálu a tovaru.

Máme však, pán komisár, jednu malú technickú poznámku. Všimli sme si, že anglický výraz „valid passport“ bol do francúzštiny preložený ako „*passeport ordinaire*“, čo, podľa nášho názoru, nie je to isté. Preto by sme boli radi, keby sa táto skutočnosť ujasnila, keďže si myslíme, že správny preklad by mal znieť „*passeport en cours de validité*“.

Rovnako nás prekvapuje – hoci výraz „prekvapuje“ je možno až príliš zdvorilý – skutočnosť, že tieto dohody sa nevzťahujú na najvzdialenejšie regióny Francúzska, hoci sa vzťahujú na najvzdialenejšie regióny Portugalska.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Chcel by som len v troch stručných bodoch vyjadriť súhlas so správou pána Simona Busutilla, ktorá podporuje iniciatívu Európskej komisie. Po prvé, týmto rozhodnutím, ktoré uľahčuje pohyb, vyvraciame myšlienku o pevnosti Európa. Po druhé, dvere neotvárame nesystematicky. Ako nám pán podpredseda Barrot pripomenul, otvárame ich v súlade s pravidlami. Povedal, že krajiny splnili pravidlá a môžeme ich vyňať z negatívneho zoznamu.

Som presvedčený, že je dôležité prijať európsky prístup a vyhnúť sa „preberaniu“ medzi krajinami, na základe ktorého niektoré krajiny schválime a niektoré nie. Buď schválime celý európsky priestor, alebo ho neschválime. Napokon, ako zdôraznili pán Simon Busuttil i pán podpredseda Barrot, v týchto dohodách je nevyhnutná záruka reciprocity. Nemôžeme žiadať Európu, aby otvorila dvere ďalším krajinám, ak tieto krajiny neotvoria dvere Európe, a to dohody zabezpečujú v dostatočnej miere.

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Vážená pani predsedajúca, predovšetkým by som chcel poďakovať pani Vergiatovej a povedať, že má úplnú pravdu – preklad má byť, samozrejme, „*passeports en cours de validité*“ – a, po druhé, chcem povedať, že túto možnosť chceme dotiahnuť čo najďalej.

Myslím, že pán Coelho potvrdil slová pána Busuttila a jasne uviedol, že pokiaľ ide o reciprocitu, musíme byť veľmi prísni, a tiež, že potrebujeme skutočnú európsku solidaritu: členský štát nemôže byť vydaný na milosť opätovného zavedenia víz. Potrebujeme skutočnú solidaritu na strane všetkých členských štátov a Únie.

Chcem znovu poďakovať pánovi Busuttilovi za to, že jasne identifikoval problém, a tým nám dal možnosť podpory v Parlamente.

Simon Busuttil, spravodajca. – (MT) Chcel by som poďakovať všetkým, ktorí sa zapojili do rozpravy. Ďakujem svojim kolegom, ako aj podpredsedovi Európskej komisie pánovi Jacquovi Barrotovi. Ak by som mal zhrnúť politický odkaz tejto inštitúcie do jednej frázy, bola by to nepochybne zásada reciprocity. Tá je pre nás dôležitá. Reciprocita má veľký význam v dohodách, ktoré máme pred sebou a rovnako veľký význam majú aj dohody s ďalšími tretími krajinami. Podpredseda Komisie vie, že je niekoľko ďalších tretích krajín, ktoré ešte stále neuznávajú zásadu reciprocity, pokiaľ ide o všetky členské štáty Európskej únie. Jednou z nich sú aj Spojené štáty, ktoré nedávno začlenili mnohé krajiny do bezvízového programu, kým ďalšie vynechali. Ďalším príkladom je Brazília, s ktorou sa nedávno uskutočnili rokovania. Domnievam sa, že kedykoľvek budeme uzatvárať dohodu, mali by sme trvať na dodržaní zásady reciprocity a som presvedčený, že práve tieto typy dohôd môžu slúžiť ako základ toho, aby sa zásada reciprocity uplatňovala aj inde.

Predsedajúca. – Spoločná rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční zajtra.

19. Stav pokroku v SIS II a VIS (rozprava)

Predsedajúca. – Ďalším bodom programu je vyhlásenie Komisie o stave pokroku v Schengenskom informačnom systéme druhej generácie (SIS II) a vo vízovom informačnom systéme (VIS).

Jacques Barrot, podpredseda Komisie. – (FR) Vážená pani predsedajúca, nechcem pokúšať trpezlivosť Parlamentu, napriek tomu však musím prítomným poslancom a Parlamentu vysvetliť niekoľko záležitostí.

Keď som pred rokom a pol prevzal portfólio komisára zodpovedného za spravodlivosť, slobodu a bezpečnosť, na stole som našiel dva rozsiahle projekty informačných technológií zamerané na vybavenie členských štátov modernými a efektívnymi nástrojmi na spoluprácu.

Tieto dva projekty, SIS II a VIS, tvorili súčasť rovnakej zmluvy podpísanej v roku 2003 medzi Komisiou a konzorciom firiem zaoberajúcich sa informačnými technológiami. Oba tieto projekty sú technologicky náročné. Potrebujeme prepojiť ústredný systém a vnútroštátne vybavenie s veľmi náročnými špecifikáciami a prinútiť ich spolupracovať.

Vždy som sa snažil Parlament informovať o vývoji v tejto oblasti. Po stretnutiach Rady pre spravodlivosť a vnútorné veci vo februári a júni 2009 som písal pánovi Deprezovi, predsedovi parlamentného Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci, aby som ho informoval o napredovaní práce na systéme SIS II. Pán poslanec Coelho, poslal som vám kópiu príslušnej korešpondencie, pretože ste zvyčajne spravodajca pre záležitosti súvisiace so systémom SIS a pozorne ich sledujete.

Keďže som motivovaný duchom otvorenosti, dnes by som vám opäť rád poskytol čo najviac informácií. Je pravda, že rovnako ako väčšine veľkých priemyselných projektov hrozí systémom SIS II a VIS nedodržanie harmonogramu a prekročenie rozpočtu. Je pravda, že situácia je neuspokojivá v prípade oboch projektov SIS II aj VIS.

Napriek účasti odborníkov z Komisie a členských štátov sa systém SIS II neustále stretáva s rôznymi prekážkami. Pokiaľ ide o systém VIS, ten vstúpil do dôležitej fázy. Pôvodné špecifikácie skomplikovali uskutočnenie plánovaných testov, ale zdá sa, že so súhlasom členských štátov by revízia týchto špecifikácií mala umožniť úspešné vykonanie príslušných testov v budúcnosti.

Najskôr sa budem venovať systému SIS II. Komisia úzko spolupracuje s predsedníctvom, členskými štátmi a dodávateľmi na implementácii usmernení stanovených v záveroch Rady pre spravodlivosť a vnútorné veci zo 4. a z 5. júna.

V prvom rade sa všetky zúčastnené strany aktívne podieľajú na technických prípravách prvého „míľnikového“ testu zameraného na zaručenie, že súčasné technické riešenie je vybudované na pevných základoch. Na základe toho Komisia vyjedнала potrebné zmeny v zmluve s konzorciom zodpovedným za tento projekt.

Pri prvom míľniku sa náklady zvýšili o 1 026 000 EUR. Súčasne naše útvary zintenzívnili správu a monitorovanie projektu. Zaviedli zmluvné sankcie, aby sa zvýšil tlak na dodávateľa.

V piatok večer som povolal a stretol som sa s výkonným riaditeľom firmy zodpovednej za projekt, aby ma mohol osobne informovať o opatreniach, ktoré prijal s cieľom vyriešiť technické ťažkosti.

Nakoniec z preventívnych dôvodov, ako stanovilo júnové zasadnutie Rady, Komisia začala prípravné práce s ohľadom na prípadný prechod na alternatívne riešenie v prípade zlyhania súčasného technického riešenia.

Ak chceme vziať do úvahy tieto údaje a nový harmonogram, musíme, samozrejme, tieto okolnosti premeniť na právne predpisy. Preto 29. septembra Komisia navrhla niektoré pozmeňujúce a doplňujúce návrhy v nástrojoch na prechod na systém SIS II. Sú to pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré teraz konzultujeme s Parlamentom. To nám poskytne príležitosť podrobne prehodnotiť túto záležitosť.

Pokiaľ ide o systém VIS, v apríli 2009 dodávateľ začal sériu testov ústredného systému s cieľom vyhodnotiť dosiahnutý pokrok. Dodávateľ zatiaľ nesplnil úspešne všetky zmluvné kritériá potrebné na dokončenie tejto série testov, hoci mu bol predĺžený termín.

Komisia, samozrejme, na potrestanie tohto oneskorenia uplatnila stanovené zmluvné sankcie. Nariadila dodávateľovi implementovať všetky príslušné nápravné opatrenia.

Nemyslím si, ale môžem sa myliť, že je problém v návrhu. Na druhej strane sa zdá, že fáza STT napreduje dobre. Testy by mali byť dokončené 11. novembra. Súčasne s tým však členské štáty musia tiež prispôbiť svoje vnútroštátne systémy, aby mohli používať systém VIS. Najmenej tri členské štáty majú veľké ťažkosti a oneskorenie spôsobené týmito troma štátmi je ešte výraznejšie ako oneskorenie spôsobené ústredným systémom.

Preto v súčasnosti uskutočňujeme s príslušnými členskými štátmi podrobnú analýzu s cieľom stanoviť nový harmonogram spustenia systému VIS. Ak to však chceme dosiahnuť, potrebujeme mať jasnú predstavu o výsledku série testov ústredného systému.

Piatkové stretnutie mi dáva dôvod veriť, že 11. november by mohol byť dátum, kedy budeme vedieť, či budú prebiehajúce testy úspešné. V každom prípade však musia byť vnútroštátne systémy aj ústredný systém plne v prevádzke pred spustením celého systému. Budem, samozrejme, Parlament informovať o novom harmonograme hneď, keď ho dokážeme navrhnúť.

Týmto svoj prejav ukončím. Ospravedlňujem sa za pomerne dlhové vystúpenie, ale skutočne som chcel poskytnúť podrobný prehľad o stave pokroku v systémoch SIS II a VIS. Existuje skutočný dôvod na obavy a nemá zmysel ho skrývať. Technické, rozpočtové a politické rizikové profily oboch projektov nás všetkých oprávňujú, aby sme sa v rámci vlastných právomocí do tohto problému zapojili. Bolo pripravené veľké množstvo finančných prostriedkov. Celková suma viazaných prostriedkov z rozpočtu Komisie na systém SIS II je o niečo málo vyššia ako 80 miliónov EUR, z ktorej bola doposiaľ vyplatená o niečo viac ako polovica, čiže 44,5 milióna EUR. Celková suma, ktorú Komisia už zaviazala na systém VIS, je približne 74,5 milióna EUR. Pokiaľ ide o plnenie rozpočtu, doteraz sa skutočne minulo takmer 43,3 milióna EUR. Tieto čísla zodpovedajú projektom podobného rozsahu vyvíjaným v Európe alebo inde vo svete.

Vážaná pani predsedajúca, chcem zdôrazniť, že určite budem informovať Parlament o každom vývoji, ktorý by mohol mať vplyv na rozpočet alebo naozaj aj na dátum spustenia týchto systémov.

Ak však so systémami VIS a SIS II uspejeme, bude Európa vybavená najefektívnejším systémom na svete. Preto musíme riešiť prekážky pokojným, jasným a praktickým spôsobom a v tejto súvislosti si dovoľím žiadať pomoc Parlamentu tak často, ako ju budem potrebovať, aby bolo možné veľmi pozorne sledovať tieto dva problémy a aby bolo možné zaručiť ich úspešné dokončenie.

PREDSEDÁ: PANI KOCH-MEHRIN

podpredsedníčka

Simon Busuttil, *v mene skupiny PPE*. – (MT) Chcel by som začať poďakovaním pánovi podpredsedovi Európskej komisie za vysvetlenie, ktoré nám práve poskytol, a chcel by som tiež vysvetliť, prečo sme požadovali túto rozpravu.

Bolo to preto, lebo schengenský priestor je pre nás mimoriadne dôležitý z hľadiska slobody pohybu našich občanov. Hoci sme chceli, aby schengenský priestor ponúkal úplnú slobodu našim občanom, nechceme

udelieť toto privilégium zločincovi. Z tohto dôvodu sme vytvorili Schengenský informačný systém, ktorý mal byť inovovaný na novú generáciu systému známeho ako SIS II, aby sme mohli posilniť slobodu našich občanov a zabrániť zločincovi získať akúkoľvek voľnosť. Preto skutočnosť, že tento systém novej generácie, SIS II, je výrazne pozadu a že sa stále nezdá, že by sa blížilo jeho dokončenie, nás znepokojuje. Preto vám teraz kladieme tieto otázky, aby sme zistili dôvod oneskorenia a to, či je možné zaručiť dátum, kedy bude systém možné spustiť a kedy začne fungovať. Chcem však veľmi jasne zdôrazniť, že naším hlavným cieľom je spolupracovať s Európskou komisiou a zaručiť, že schengenský priestor bude naplno fungovať a že bude fungovať v najlepšom záujme našich občanov bez toho, aby poskytoval voľnosť osobám s nekalými úmyslami.

Claude Moraes, *v mene skupiny S&D*. – Vážená pani predsedajúca, rád by som poďakoval pánovi komisárovi za to, že sem dnes prišiel a podrobnejšie nás informoval o týchto problémoch. Ceníme si spôsob, akým to urobil.

Rovnako ako pán Busuttil chcem podať vysvetlenie – ktoré je spoločným vysvetlením – našich vážnych obáv súvisiacich s výraznými oneskoreniami v prechode zo systému SIS na systém SIS II a s vývojom systému VIS. Myslím si, že pochopíte, prečo sme predložili spoločné uznesenie. Je to preto, lebo v tomto prípade existujú skutočné obavy. Pán Coelho a iní už nejaký čas na tieto obavy upozorňujú a oplatí sa uviesť do záznamu, že hoci tieto výrazné oneskorenia sú veľmi znepokojujúce samy osebe, kľúčové problémy sú pre Parlament v tomto prípade, ako viete, problémy s transparentnosťou a zodpovednosťou, najmä, keď pracujeme s citlivými údajmi a s citlivými údajmi v tejto oblasti. Ako spoločný zákonodarný orgán a jediná priamo volená inštitúcia Parlament potrebuje byť priebežne informovaný o vývoji týchto systémov tak, ako to požadoval mnohokrát v minulosti.

Nechceme, aby sa zdalo, že v našom uznesení predkladáme neprimerané požiadavky. Chceme byť rozumní a chceme reagovať na spôsob, akým ste nám dnes poskytli informácie. Chceme jednoducho byť iba informovaní o aktuálnom stave, dostávať vysvetlenia dôvodov oneskorenia a mať istotu, že tieto problémy budú vyriešené. Je veľmi dôležité, aby takýto dôležitý projekt, ktorý bude mať dosah na obrovské množstvo ľudí – občanov EÚ aj na iných štátnych príslušníkov –, sa vyvíjal transparentne.

Okrem problémov s transparentnosťou a zodpovednosťou je však tiež dôležité poukázať na niektoré širšie dôsledky. Technické problémy, ktorých sme svedkami, a vývoj týchto rozsiahlych databáz nevzbudzujú širšiu dôveru. Mnohé členské štáty – vrátane toho môjho – mali výrazné ťažkosti pri vývoji vlastných veľkých databáz, pri vývoji databáz údajov totožnosti a tak ďalej. Dôvera verejnosti v tieto systémy je absolútne nevyhnutná.

Preto rozhodne musíme spoločne naprieč politickým spektrom zistiť, ako tieto problémy vznikli, ako im možno predísť v budúcnosti ešte v štádiu plánovania a nie v štádiu vývoja. Musíme si vziať ponaučenie. Musíme týmto systémom dôverovať a predovšetkým musíme mať úplný a efektívny dohľad. Napokon tieto systémy budú fungovať iba vďaka technickej spolupráci, ale aj vďaka dôvere verejnosti tomuto systému a skutočnosti, že Parlament viditeľne podrobne a otvorene preveruje tieto záležitosti a dosahuje pri tom nakoniec aj výsledky.

Sarah Ludford, *v mene skupiny ALDE*. – Vážená pani predsedajúca, za celých 10 rokov pôsobenia v Európskom parlamente som nemala toľko rečníckeho času na jeden večer. Celkove desať minút je nezvyčajný luxus a nie som si istá, že to využijem.

Tiež som vďačná pánovi podpredsedovi Barrotovi, že prišiel a predniesol nám správu o týchto problémoch, hoci mám pocit, že by sme nemali byť nútení sa týchto aktuálnych informácií dožadovať. Ktokoľvek, kto je aspoň okrajovo oboznámený s inštaláciou veľkých projektov informačných technológií vo verejnom sektore vo vlastnom členskom štáte, určite vie, že k týmto technickým a rozpočtovým problémom dochádza často. Bohužiaľ, keď sú však postihnuté dva takéto veľké systémy priťahujúce veľa pozornosti – Schengenský informačný systém druhej generácie (SIS II) a vízový informačný systém (VIS) –, neovplyvňuje to iba dôveryhodnosť vnútornej bezpečnosti EÚ – k tej sa vrátim neskôr –, ale aj vízovú politiku EÚ.

Ako spravodajkyňa pre systém VIS môžem povedať, že sme boli pod tlakom, aby bola legislatíva pripravená načas, pretože sme chceli presadzovať spustenie a prevádzku systému VIS – ako sa už doteraz malo stať – a akýkoľvek sklz v programe je hlbokým sklamaním.

Chcela by som sa pána komisára Barrota opýtať, aké budú dôsledky pre žiadateľov o víza. Čaká nás nakoniec veľa zmätených ľudí, pretože systém VIS je predurčený na to, aby ročne spracovával 20 miliónov žiadostí o víza, a oneskorenia majú podľa všetkého reťazový účinok? A čo pripravované opatrenia na outsourcing? Spomenuli ste, že boli uvalené zmluvné sankcie z dôvodu oneskorenia vo vízovom informačnom systéme.

Mohli by ste nám povedať, o aké sankcie ide? Aké sú plánované dodatočné náklady? A mohli by ste nám povedať, pán komisár Barrot, či celkovo má dodávateľ aj naďalej vašu dôveru alebo stojíme pred možným zrušením zmluvy?

Podľa všetkého to má dôsledky aj na vytvorenie agentúry na spoločné riadenie systémov SIS a VIS a potenciálne aj na iné databázy v budúcnosti. Pravdepodobne bude nutné sa znova pozrieť na niektoré ambície na zber údajov a rozsiahle systémy dozoru. Z hľadiska ochrany súkromia by to vôbec neuškodilo, ak budeme mať všetky tieto technické problémy a problémy s infraštruktúrou.

Posledná vec, ktorú som sa chcela pána komisára opýtať, je toto: V súčasnosti sa odhaduje, že systém SIS II začne prevádzku v poslednom štvrtroku 2011. Môžeme, predpokladám, očakávať ďalší sklz. V lete 2012 sa v Londýne konajú olympijské hry. Vláda Spojeného kráľovstva nevyužila možnosť vstúpiť do systému SIS I z dôvodov najlepšie známych iba jej. Mala k dispozícii pomerne veľa rokov, kedy mohla vstúpiť do systému SIS I, ale povedala, že nie, nie, že si počká na systém SIS II.

V odpovediach, ktoré mi poskytla, sa vláda vyjadrila, že nemá obavy zo žiadnych dôsledkov na bezpečnosť. Rizikám však môže byť vystavená nielen bezpečnosť Spojeného kráľovstva, ale aj európska bezpečnosť, ak Spojené kráľovstvo nepristúpi k zložke na policajnú kontrolu – čo smie urobiť – Schengenského informačného systému s dostatočným predstihom pred londýnskymi olympijskými hrami, ktoré sa konajú v roku 2012.

Mohli by ste nám povedať, pán komisár Barrot, aké dôsledky, si myslíte, by to mohlo mať pre bezpečnosť olympijských hier, čo ma, najmä preto, lebo sa konajú v Londýne a v neposlednom rade v mojom volebnom obvode, vážne znepokojuje? Myslím si, že by sme všetci boli vážne znepokojení bezpečnosťou olympijských hier. Toto je niekoľko otázok, ktoré by som sa vás chcela opýtať. Ešte raz vám ďakujem, že ste sem prišli.

Tatjana Ždanoka, v mene skupiny Verts/ALE. – Vážená pani predsedajúca, v mene našej skupiny tiež ďakujem pánovi komisárovi Barrotovi za vysvetlenia. Tiež, samozrejme, ľutujeme súčasnú situáciu súvisiacu so systémami SIS II a VIS.

Tiež by som však rada vyslovila niektoré ďalšie obavy, pretože, ako viete, naša skupina má špecifické stanovisko voči používaniu biometrických údajov, a to najmä v systémoch VIS a SIS II.

Chcela by som využiť túto príležitosť a naše stanovisko zdôrazniť. Rovnako ako pani Sarah Ludfordová som tiež veľmi vďačná za rečnícky čas navyše dnes večer. Pre mňa tiež bude pravdepodobne príliš dlhý, hoci môj čas je šesť minút, nie desať.

Tiež ľutujeme, že k týmto systémom má prístup čoraz viac orgánov. V súčasnosti nás znepokojuje, že systém SIS sa transformuje z technického nástroja na všeobecný systém kontroly a dozoru.

Preto by sme radi pripomenuli Komisii, že jednotný právny rámec na ochranu údajov založený na najvyšších normách a prijatie právneho nástroja o minimálnych zárukách v procesnom práve sú potrebné predpoklady na úplnú implementáciu týchto nových systémov.

Chceme tiež vyjadriť poľutovanie nad nedostatočnou spoluprácou zo strany Rady, a to najmä zamietnutie použitia spolurozhodovacieho postupu pre vykonávanie opatrenia. Dúfame, že v budúcnosti bude Európsky parlament pravidelne dostávať spoľahlivé informácie o testoch, nákladoch a tak ďalej.

Nechcem opakovať otázku predchádzajúcej rečníčky, ale tiež by sme radi dostali od pána komisára Barrota informácie o zmluve a povinnostiach, ktoré z nej vyplývajú, a aj o tom, čo sa stane, ak test bude neuspokojivý. Tiež by sme radi poznali možné náklady.

Problémom je možno aj otázka schválenia: Vyhli by sme sa mnohým otázkam, ak by Parlamentu bolo dovolené aktívne sa zúčastňovať celého procesu už od začiatku. Preto dúfam, že tento prípad tiež dokáže, že už skutočne nastal čas spolupracovať.

Timothy Kirkhope, v mene skupiny ECR. – Vážená pani predsedajúca, ako signatár spoločného návrhu za skupinu Európskych konzervatívcov a reformistov som veľmi rád, že vedíme túto rozpravu. Je nesmierne dôležité, aby Európsky parlament volal Komisiu na zodpovednosť, keď diskutujeme o otázkach súvisiacich s mňaním vysokých čiastok peňazí európskych daňových poplatníkov. Je správne, že široká verejnosť prejavuje mimoriadny záujem o veľmi citlivú problematiku, ktorá súvisí s ochranou a výmenou údajov. Vyskytli sa mnohé problémy a oneskorenia, čo znamená, že nový systém ešte nezačal prevádzku. V skutočnosti vznikajú teraz pochybnosti o životaschopnosti tohto projektu.

Rád by som sa opýtal Komisie, prečo došlo k takým oneskoreniam a nadmernému mŕňaniu. Aké kroky sa podnikajú na riešenie nedostatkov? Radi by sme videli úplnú transparentnosť, pokiaľ ide o proces implementácie a aj vo vzťahu k finančným aspektom, o ktorých som hovoril. Ako sa uvádza v našom uznesení, Spojené kráľovstvo, ktoré v súčasnosti, samozrejme, nie je plnohodnotným členom schengenského priestoru, spoločne s niekoľkými ďalšími členskými štátmi sa nebude chcieť stať súčasťou tohto systému, kým sa nenájde riešenie.

Tiež by som sa chcel opýtať, aké kroky boli podniknuté proti dodávateľom na zabezpečenie nejakej náhrady škody. Boli by sme radi, keby Komisia a Rada reagovali na otázky, ktoré od nich žiadajú vysvetlenie dôvodov, prečo by sme mali naďalej dôverovať súčasnému dodávateľovi a jeho schopnosti úspešne posunúť systémy vpred. Má tento projekt vlastne budúcnosť alebo by sme už mali prehodnocovať celú iniciatívu? Ako povedal pán komisár Barrot, niektoré štáty zdržiavajú, keď nemajú dôveru, môžete ich sotva z čohokoľvek obviňovať. Európsky parlament musí byť nepretržite informovaný o aktuálnom stave spúšťania týchto systémov. Teším sa na to, že si prečítam odpoveď Komisie na otázky, ktoré sme s kolegami položili.

Cornelia Ernst, v mene skupiny GUE/NGL. – (DE) Vážená pani predsedajúca, v prvom rade by som chcela povedať, že sa nestotožňujeme s obavami Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov). Je to úplne jednoduché: Sme presvedčení, že ďalší vývoj smerujúci k systému SIS II nie je potrebný a je politicky nesprávny. Na tento názor máme tri dôvody: V prvom rade je to preto, lebo mieša údaje tajnej služby a polície, čo umožňuje vznik systému údajov, ktorý viac nezaručuje regulovateľnosť a v ktorom nie sú osobné údaje v skutočnosti chránené.

Druhým dôvodom sú biometrické údaje, ktoré sa tu zakotvujú ako rozsiahly experiment, a tretím dôvodom je, že sa systém SIS II, samozrejme, má používať proti takzvanému nezákonnému prisťahovalectvu. Preto máme návrh: Ako všetci vieme, máme systém SIS I. Považujeme za rozumné ho ďalej vyvíjať ako systém „SIS I pre všetkých“. Je to pragmatický prístup, aj napriek tomu, že sme zaň ostro kritizovaní. Myslíme si však, že pri prístupe, ktorý sa tu presadzuje, nemožno urobiť nič viac. Povedané jednoducho: Systém SIS II *de facto* zlyhal a naďalej sa ním zdržiavať – aby som to tak povedala – nemá význam. Dôležité je, že by sa mali ušetriť peniaze, ktoré sa tu používajú nesprávnym spôsobom, čo bude znamenať, že budeme mať menej problémov s celou touto záležitosťou a môžeme si prestať robiť starosti s oneskorením systému SIS II. Hovorím to aj z pohľadu Saská, regiónu Nemecka v blízkosti Poľska a Českej republiky. Tu veľmi dobre viem, že by malo určite väčší zmysel urobiť niečo pre stabilizáciu v rámci polície, než zavádzať niečo takéto.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dámy a páni, rád by som začal poďakovaním pánovi podpredsedovi Barrotovi za jeho vyhlásenie, hoci je v nespravodlivej pozícii, pretože by bolo tiež dobré počuť stanovisko Rady. Je zrejmé, že je jednoduchšie vykonávať parlamentnú kontrolu Komisie ako Rady.

V decembri 2001 dostala Komisia mandát na zavedenie druhej generácie Schengenského informačného systému (SIS), ktorý mal byť sprevádzkovaný v marci 2007. Vyskytli sa mnohé problémy a oneskorenia. Nový systém stále nefunguje. Niektorí ľudia predpovedajú, že nebude fungovať skôr ako v roku 2012, iní zatiaľ spochybňujú samotnú životaschopnosť projektu. Oneskorenia nie sú iba v systéme SIS, ale aj vo vízovom informačnom systéme (VIS), pretože oba projekty vyvíja rovnaká firma.

Musím povedať, že naďalej dôverujem pánovi podpredsedovi Barrotovi. Vo svojom politickom živote sa vždy prejavoval ako kompetentný, seriózny a skutočne proeurópsky. Vieme, že neinicioval projekt SIS. Zdedil ho, keď na požiadanie pána predsedu Barrosa prijal zmenu portfólia. Na zodpovednosť by však jednoznačne mali byť brané útvary Európskej komisie a firma, ktorá sa zmluvne zaviazala vyvinúť ústredný systém.

Parlament je rozpočtový orgán a máme právo a povinnosť žiadať vysvetlenie od Európskej komisie. Prečo potrebujeme systém SIS II? Potrebujeme lepšiu kontrolu našich vonkajších hraníc, potrebujeme väčšiu bezpečnosť, potrebujeme biometrické údaje a potrebujeme, aby boli varovné signály prepojené. Sú naplánované dva globálne technické testy, takzvané míľnikové testy. Prvý na 22. decembra a druhý na leto 2010. Cieľom prvého testu je kontrolovať hladkú, spoľahlivú a efektívnu prevádzku systému SIS II v prevádzkových podmienkach v priebehu 72 hodín a skontrolovať, či životne dôležité kľúčové funkcie a konzistencia údajov môžu fungovať bez akýchkoľvek problémov alebo prerušení.

To nastoľuje niekoľko otázok. Po prvé, existuje riziko, ktoré môže ohroziť realizáciu testu v decembri tohto roku? Po druhé, zvažuje sa s cieľom zníženia rizika možnosť zníženia úrovne požiadaviek alebo dokonca počtu štátov, ktoré sa testu zúčastnia? Po tretie, možno tieto nové testy považovať za súčasť ročnej zmluvy s príslušnou firmou alebo budú považované za dodatočné požiadavky, čím vzniknú dodatočné náklady? Po štvrté, viedlo zistenie problémov a technických chýb k pridaniu dodatočných služieb do zmluvy? Koľko

peňaží bolo na základe toho vyplatených? Po piate, aká bola celková suma sankcií uvalených na dodávateľa, ako spomenul pán podpredseda Barrot, za oneskorenia a technické chyby, ktoré zapríčinili neúspech predchádzajúcich testov? Po šieste, zvažuje Komisia možnosť, že ak sa prejde na implementáciu alternatívneho riešenia, bude to znamenať vypovedanie zmluvy s firmou Steria? Ak je to tak, aké to bude mať dôsledky pre systém VIS?

Nakoniec, vážená pani predsedajúca, jedna posledná otázka: Je pravda, že Bulharsko a Rumunsko už vzdali čakanie na systém SIS II a už sa plánuje ich integrácia do systému SIS I?

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Ďakujem, vážená pani predsedajúca. Vynasnažím sa dodržať svoj rečnícky čas. V zásade vítame zavedenie systému SIS II a jeho funkcie. V čase, keď som bol na začiatku tohto milénia ministrom vnútra, intenzívne som za tento systém loboval. V tom čase nám bolo sľúbené, že systém bude zavedený v roku 2007. Jedným z dôvodov bolo to, že sme ho naliehavo potrebovali pre nové členské štáty, aby sa mohli začleniť do tejto bezpečnostnej štruktúry.

Nové členské štáty sú už tu, ale systém SIS II stále ešte nie. Oneskorenie musí byť neúprosne analyzované a vyšetrené. Musí to mať aj jasné následky. Do budúcnosti by sme sa mali poučiť z minulých skúseností.

Musíme pripustiť, že Komisia urobila všetko, aby dosiahla v projekte SIS II pokrok, vrátane toho, že sa uspokojila s nedokonalými výsledkami testu. Nesmieme však zabúdať, že v tomto prípade nemá význam robiť príliš veľké kompromisy, pretože by boli na úkor stability a spoľahlivosti systému. Mali by sme preto zabrániť akejkolvek dodatočnej finančnej záťaži pre členské štáty, ktorá by mohla vyplývať z analýzy alebo testov, a akémukolvek ďalšiemu oneskoreniu systému. Pre tento projekt potrebujeme stopercentnú transparentnosť a aj jasný jazyk pre tých, ktorí implementujú projekt v mene Komisie, a to musí tiež znamenať, že podľa potreby budú títo projektoví manažéri znášať finančné dôsledky.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Vážená pani predsedajúca, pán komisár, v roku 2006, keď nové členské štáty čakali na vstup do schengenského priestoru, dohodli sme sa a bolo nám určené, že jednou z podmienok je, že musí byť v prevádzke systém SIS II. Medzitým sa však ukázalo, že systém nebude vôbec fungovať. Potom sme sa dozvedeli, že podlaha nie je dostatočne silná, aby uniesla hmotnosť technického vybavenia, a rozhodne, ak by portugalské predsedníctvo neprišlo s riešením na využitie systému „SIS I pre všetkých“, osem nových členských štátov by dnes ešte stále čakalo na vstup do schengenského priestoru.

Zároveň by sme mali mať na pamäti, že bolo nutné podpísať nové zmluvy, nájsť nové finančné balíky na vývoj systému SIS II a súčasne naďalej financovať prevádzku systému SIS I+. Preto z praktického hľadiska financujeme dva systémy, čo európskych daňových poplatníkov nestojí málo peňazí. Očividne hovoríme o veľkej investícii, keď ide o ochranu bezpečnosti občanov Európskej únie. Na rozdiel od mojich ľavicových kolegov mám pocit, že to môže priniesť veľkú zmenu z hľadiska kvality a prospeš európskej bezpečnosti.

Tiež ma zaujíma oneskorenie, keďže v roku 2001 bol vývoj systému naplánovaný na päť rokov, od roku 2002 do roku 2007. Teraz hovoríme o tom, že sa bude vyvíjať možno 10 rokov. Pán komisár, taká miera neistoty pri technickom systéme, že sa čas na jeho vývoj zdvojnásobí, nie je možná. Všetci sme si vedomí toho, že technický škriatok môže narušiť prácu a že sa verejná investícia oneskorí, musíme sa však napokon opýtať: aký je na to dôvod? Nezdržiavajú v skutočnosti vývoj systému SIS II zámerne niektoré krajiny, niektoré členské štáty? Aby som jednoducho uzavrela svoju otázku, aká je záruka, že sa nedočkáme rovnakej situácie aj pri systéme VIS?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Vážená pani predsedajúca, v súvislosti s oneskoreniami a problémami s dokončovaním prác na systéme SIS II a s predpoveďami, ktoré hovoria, že nebude celkom funkčný do konca roka 2011, či dokonca, ako niektorí hovoria, do roku 2015, sa rozhodlo pred koncom tohto roka uskutočniť na systéme SIS II testy, ktoré vyhodnotia jeho funkčnosť. Ak sa ukáže, že systém SIS II nefunguje správne, hovorí sa o predstavení alternatívneho plánu založeného na vylepšeniach systému SIS I.

Z tohto dôvodu sa vynára niekoľko otázok. Je Európska komisia pripravená realizovať alternatívny plán? Čo sa stane s investíciami členských štátov, ktoré znášali náklady súvisiace s nákupom vybavenia slúžiaceho novému systému? Použije sa toto vybavenie v alternatívnom pláne? A nakoniec, ako Komisia plánuje vymáhať zmluvné sankcie od tých, ktorí zodpovedajú za projekt?

Jacques Barrot, člen Komisie. – (FR) Vážená pani predsedajúca, nemôžem odpovedať na všetky otázky, ktoré som dostal, keďže sa nachádzame v zložitej situácii. Pokiaľ ide o systém VIS, sú to práve testy, ktoré ovplyvňujú ústredný systém a ktoré musia byť vykonané do 11. novembra. A pokiaľ ide o systém SIS II, je to mliečnik, to znamená kritérium, ktoré musí byť splnené do konca roka.

V prvom rade som veľmi vďačný všetkým rečníkom. Chcem, aby mal Európsky parlament úplný prístup ku všetkým informáciám. Chcel by som vám pripomenúť, že tieto dva veľké systémy boli navrhnuté členskými štátmi práve preto, aby si mohli užívať voľný pohyb v bezpečných podmienkach, ako zdôraznili predovšetkým páni poslanci Busuttil a Moraes.

Najskôr by som sa chcel pokúsiť reagovať na systém VIS a najmä na pani poslankyňu Ludfordovú, ktorú ako spravodajkyňu tento problém osobitne zaujal. Čo môžeme povedať je, že testy systému VIS sa uskutočnia do 11. novembra a že tieto testy nám ukážu, či máme zmeniť kurz. Doposiaľ možno systém VIS považovať za systém s dobrou architektúrou a naozaj s niekoľkými chybami, ale takými, ktoré možno napraviť. Sú to však práve tieto testy, ktoré nám ukážu, či máme vypovedať zmluvu s dodávateľom. Je príliš zavčasu, aby sme to mohli posúdiť, ale harmonogram sa bude primeraným spôsobom revidovať podľa príslušnej situácie.

Chcel by som zdôrazniť, že v roku 2005 Rada rozhodla, že systém VIS musí byť členskými štátmi spustený konzistentným a koordinovaným spôsobom. Preto nariadenie o systéme VIS stanovuje, že systém začne prevádzku v prvom regióne v deň stanovený Komisiou, keď jej všetky členské štáty oznámia, že vykonali všetky technické a právne úpravy potrebné na používanie systému VIS v danom regióne.

To znamená, že systém VIS začne prevádzku v prvom regióne – severnej Afrike, čo pokrýva krajiny predstavujúce najväčšie riziká z hľadiska nezákonného prisťahovalectva a bezpečnosti – v rovnaký deň pre všetky členské štáty. To ma privádza k tomu, že musím povedať, že je naozaj dôležité, aby boli všetky členské krajiny schopné rozbehnúť prevádzku a spravovať systém VIS, pretože by bolo extrémne škodlivé, keby sa ukázalo, že ústredný systém funguje normálne, ale my by sme boli nútení predĺžiť termín ešte viac pre tieto oneskorenia na strane niekoľkých členských štátov. Preto pri tomto bode nalieham o niečo viac.

Všimol som si, že pani poslankyňa Ludfordová osobitne poukázala na problém olympijských hier. Úprimne dúfam, že dovedy dosiahneme pokrok. Je však pravda, že sa prijalo opatrenie, aby sa Spojené kráľovstvo mohlo pripojiť do systému SIS I+ pred olympijskými hrami, ak sa takýto krok ukáže ako potrebný.

Rád by som tiež povedal, že v súvislosti so žiadateľmi o víza úprimne dúfame, že sa od určeného termínu príliš neodkloníme, pretože je to pre nás veľmi dôležité, a vážne nebezpečenstvo zo strany osôb, ktoré sa snažia „vyhľadávať a nakupovať“ víza na konzulátoch, sa môže zvýšiť, ak budeme systém VIS príliš odkladať.

Pani poslankyňa Ždanoková mi povedala o biometrických údajoch a kontrole prístupu k systému. Myslím si, že budeme mať príležitosť o tejto téme znova diskutovať, ale tieto kontroly budú podliehať niekoľkým jasným pravidlám. Zaznamenal som, že pani poslankyňa Ernstová je proti systému, ale chcem si tiež zapamätať, čo mi povedal pán poslanec Kirkhope. Teraz prejdem k pánovi poslancovi Coelho. Pán poslanec Coelho dobre pozná systém SIS II a chcel by som sa pokúsiť odpovedať na niektoré z jeho otázok, ale ponechať si otvorenú možnosť napísať mu, aby som mu mohol poskytnúť ostatné odpovede na jeho sedem otázok.

Čo môžem povedať, je, že Komisia začala rokovania o zmluve so svojím zmluvným dodávateľom a že tieto rokovania boli zamerané na dve oblasti: objednávanie dodatočných služieb a vybavenia potrebného na vykonanie testu prvého míľnika a pozmenenie a doplnenie základnej zmluvy, aby mohli byť míľniky v systéme SIS II formálne stanovené v zmluve. Na konci júla sme dosiahli celkovú dohodu. Na konci júla sme dosiahli celkovú dohodu a je pravda, že dodávateľ poukázal na to, že obsahuje špecifikácie, ktoré možno veľmi komplikujú dosiahnutie prvého míľnika. Napriek tomu sme však s dodávateľom podpísali zmluvu, ktorá stanovuje, že tento míľnik musí byť dosiahnutý.

Obdobie analýzy a opráv však jasne ukázalo, že systém SIS II bol postavený na pevných, hoci v niektorých prípadoch príliš zložitých základoch, a že hoci bolo potrebné vynaložiť určité úsilie, systém bolo možné opraviť.

Táto hĺbková analýza nám umožnila identifikovať niekoľko spôsobov zlepšenia systému, ale je pravda, pán Coelho, – a hovorím to tiež celému Parlamentu – že máme pred sebou veľmi ambiciózný projekt v tejto oblasti a že nie je jednoduché presne predvídať, čo sa stane.

Môžem však povedať, že sme na konzorcium Hewlett-Packard-Steria uvalili zmluvné sankcie, aby sme ho potrestali na jednej strane za neschopnosť priviesť systém na zmluvne požadovanú úroveň na konci dohodnutej fázy prevádzkových testov systému ST a na druhej strane – v každom prípade aspoň zatiaľ – za oneskorenia spôsobené pri interných testoch systému VIS.

Oba tieto projekty podliehajú rovnakej zmluve, preto sa sankcie odpočítavajú rovnako z faktúr za systém SIS II a systém VIS. Suma sankcií je takmer 3,5 milióna EUR a počítadlo sankcií v prípade systému VIS naďalej

tiká, zatiaľ čo pri systéme SIS II bolo vypnuté, pretože v januári sa začala realizácia analýzy a opráv. Ak tieto projekty bude nutné zrušiť, dodávateľ bude, samozrejme, nútený znášať zodpovedajúce náklady.

Vážená pani predsedajúca, v súčasnej situácii a v zmysle toho, čo som povedal v súvislosti so systémom VIS o testoch, ktoré sa uskutočnia 11. novembra, a aj v súvislosti so systémom SIS II o celi potvrdiť prostredníctvom koncoročného míľnika, či je architektúra skutočne životaschopná, nedokážem poskytnúť presnejšiu odpoveď, pretože sa nachádzame v štádiu uskutočňovania týchto testov a prípravy smerom k tomuto míľniku.

Chcel by som povedať, že vítame, keď nám Parlament pomôže stimulovať dodávateľa. Ako ste videli, som veľmi odhodlaný a osobne som sa začal v tejto záležitosti angažovať. Dúfam, že rovnako ako v prípade programu Galileo viac-menej uspejem pri záchrane oboch týchto projektov, ktoré sú z technologického hľadiska veľmi zaujímavé a ktoré by umožnili Európe využívať výhody vysokovýkonného systému. Tým si však dnes večer ešte nemôžem byť istý.

Vítame tiež, keď nám Parlament pomôže stimulovať členské štáty. V prípade systému VIS zisťujeme, že najdlhšie oneskorenia v súčasnosti spôsobuje niekoľko členských štátov.

Vážená pani predsedajúca, veľmi dobre si uvedomujem, že som nezodpovedal každú jednotlivú otázku, zostávajú však Parlamentu úplne k dispozícii, aby som mohol poskytnúť všetky informácie, keď ich dostanem, ktoré poslanci Európskeho parlamentu a najmä tí, ktorí mi dnes večer položili otázky, požadujú.

Predseda júca. – Ďakujem vám za odpoveď, pán komisár. Dostala som tri návrhy uznesení na ukončenie tejto rozpravy.⁽²⁾

Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční vo štvrtok 22. októbra 2009 o 11.00 hod.

20. Program rokovania na nasledujúci deň: pozri zápisnicu

21. Skončenie rokovania

(Rokovanie bolo prerušené o 20.45 hod.)

⁽²⁾ Pozri zápisnicu